

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

Levélcím: 1391 Budapest 62. Pf. 211.

Telefon: (06-1) 472-8865, **Fax:** (06-1) 472-8860

Ügyszám: Vj/57/2013.

Iktatószám: Vj/57-134/2013.

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa a Kende, Molnár-Bíró, Katona Ügyvédi Társulás (1118 Budapest, Villányi út 47.) **Magyar Posta Zrt.** (1138 Budapest, Dunavirág u. 2-6.) eljárás alá vont vállalkozással szemben gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmának megsértése miatt folyamatban volt versenyfelügyeleti eljárás során eljárási bírság kiszabásáról szóló vizsgálói végzéssel szemben benyújtott fellebbezés tárgyában – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t.

Az eljáró versenytanács a vizsgálók Vj/57-123/2013. számú végzését akként változtatja meg, hogy a végzés indokolása 25. oldal III.2.3 pontját az alábbiak szerint módosítja:

„Az eljárás alá vont a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adatai kapcsán tett hiányos (Vj/57-30/2013., 8. pont: a minimum ár többszörösének fizetésére vonatkozó okok; Vj/57-57/2013., 7.b. pont: a ki- és beszállítást igénybevevő ügyfelek számára biztosított postafiókok száma), illetve valótlan (Vj/57-30/2013., 14. pont: árbevételi adat, Vj/57-57/2013., 7.a. pont: postafiókok száma, a többletszolgáltatásokat igénybevevők arányszáma)” szövegrészt törli és a helyébe az alábbi szövegrész lép:

„A Magyar Posta Zrt. a költségfelosztás módszertanának ismertetése kapcsán a 2014. március 11-én kelt, VJ/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás 14. pontjához csatolt excel táblában, illetve a 2014. november 17-én kelt, VJ/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 5. pontjában olyan nyilatkozatot tett, melyből nem volt megállapítható, hogy [Üzleti titok].”

Egyebekben a végzést helybenhagyja.

E végzés felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított nyolc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsánál benyújtandó vagy ajánlott küldeményként postára adott jogorvoslati kérelemben lehet kérni. A kérelmet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nemperes eljárásban bírálja felül, amely során kizárólag okirati bizonyításnak van helye, azonban a bíróság a feleket a szükségeshez képest meghallgathatja.

I n d o k o l á s

I.

Előzmények

I.1. A versenyfelügyeleti eljárás tárgya

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) Vj/57/2013. számon versenyfelügyeleti eljárást indított a Magyar Posta Zrt.-vel (a továbbiakban: kérelmező) szemben annak vizsgálatára, hogy a kérelmező postafiók bérleti, valamint ahhoz kapcsolódó szolgáltatásai 2013. január 1-jét követő díjainak megállapítása gazdasági erőfölénnyel való visszaélésnek minősül-e. Az eljárást megindító végzés indokolása szerint a postafiókok bérleti díjának megemlése felveti egyrészt a kizsákmányoló jellegű (túlzó) árazás gyanúját a kérelmező saját ügyfeleivel szemben, ugyanakkor a magatartás kizáró hatást is gyakorolhat a vele szerződéses kapcsolatban álló, postafiók bérleti szolgáltatást nyújtó vállalkozásokra.
2. A vizsgált magatartás versenyjogi megítélése érdekében a GVH kötelezte a kérelmezőt árazási gyakorlatára, stratégiájára vonatkozó információk, valamint a szolgáltatás forgalmára, az abból származó bevételekre, és a szolgáltatás nyújtásával kapcsolatos költségekre, illetve az érintett piac jellemzőire vonatkozó adatok benyújtására.

I.2. A vizsgálók első eljárási bírságot kiszabó végzésével kapcsolatos eljárás

Az eljárási bírságot kiszabó végzés

3. A vizsgálók 2015. március 3-án kelt, VJ/57-77/2013. sz. végzésével (a továbbiakban: első Végzés) 19.000.000 Ft eljárási bírságot szabtak ki a kérelmezőre. Az első Végzés megállapítása szerint a kérelmező azon magatartása, miszerint több alkalommal, illetve vonatkozásban hiányos, téves, érdemében pontatlan, ellentmondásos, illetve jobb tudomása ellenére nem a valós tényállásnak megfelelő (helytálló, illetve teljes körű) adatokat és nyilatkozatokat terjesztett elő, a valós tényállás feltárásának a megghiúsítására irányult, valamint az eljárás elhúzódását eredményezte.

Fellebbezés

4. A kérelmező 2015. március 13-án postára adott és a GVH-hoz 2015. március 17-én beérkezett VJ/57-90/2013. számú iratban az első Végzés ellen fellebbezést nyújtott be. Fellebbezésében kérte az eljáró versenytanácsot, hogy az első Végzést a Ket. 105. §-ának (1) bekezdése értelmében jogszabálysértés miatt semmisítse meg, figyelemmel arra, hogy az mind a tényállásban, mind pedig jogi minősítésben megalapozatlan és emiatt jogszabálysértő. Kiemelte, hogy az első Végzés megsemmisítésének azért van helye, mivel nem tanúsított olyan magatartást, amely az eljárás elhúzódását eredményezte, és mindvégig teljes körűen együttműködött a valós tényállás feltárásában.

Az eljáró versenytanács döntése a fellebbezésről

5. Az eljáró versenytanács 2015. június 1-jén kelt, VJ/57-96/2013. sz. végzésében (a továbbiakban: versenytanácsi végzés) az első Végzést megsemmisítette és a vizsgálot új eljárásra utasította.
6. Az eljáró versenytanács – a Ket. 105. § (1) bekezdésből fakadó megsemmisítési jogköréből fakadóan – a támadott első Végzést a fellebbezésben előadottaktól függetlenül is megvizsgálta jogszerűségi szempontból. Ennek során megállapította, hogy az első Végzésben megállapított tényállás és jogi értékelés között nincsen összhang, a vizsgáló nem hozta okszerű kapcsolatba a jogi értékelés alapját képező tényállási elemeket, így a jogi

minősítések indokoltságát nem lehetett megítélni. Ezáltal a vizsgáló megsértette a Ket. 72 §-a (1) bekezdés ec) pontjában foglaltakat.

7. Mindezek alapján az eljáró versenytanács megállapította, hogy az első Végzés érdemi felülvizsgálatra nem alkalmas, mert nem tartalmazza az eljárási bírság kiszabásának jogalapja kapcsán a mérlegelésben szerepet játszó szempontokat és tényeket.

Az eljáró versenytanács VJ/57-96/2013. sz. végzését követő fejlemények az eljárásban

8. Az eljáró versenytanács 2015. július 16-án kelt, VJ/57-100/2013. sz. előzetes álláspontja szerint annak megállapítását tervezte, hogy a kérelmező visszaélt a gazdasági erőfölényével azáltal, hogy 2013. január 1-től folyamatosan túlzottan magas díjat alkalmazott, illetve alkalmaz a postafiók bérleti szolgáltatásért.
9. A kérelmező 2015. augusztus 3-án kelt, VJ/57-109/2013. sz. beadványában észrevételeket tett az eljáró versenytanács előzetes álláspontjával kapcsolatban, illetve bizonyítási indítványokat terjesztett elő. A bizonyítási indítványok értelmében a kérelmező vállalta, hogy az iparágban használatos nemzetközi standard-eknek megfelelő önköltségszámítást végez, és kimutatja a postafiók bérleti szolgáltatás tényleges költségeit. A beadványban bemutatta a postafiók bérleti szolgáltatással kapcsolatban általa közvetlenül beazonosíthatónak tartott tevékenységeket és legjelentősebb költségtényezőket, amelyeket az elkészítendő új költségmodell tartalmazni fog.
10. A kérelmező 2015. szeptember 4-én kelt, VJ/57-116/2013. számú beadványával benyújtotta az alternatív önköltségszámítási modellt és a könyvvizsgálói jelentést. A benyújtott dokumentumok tartalmazzák a kérelmező által elkészített költségmodellt, a hozzá kapcsolódó módszertani leírást, és az egyes költségtételek számításához használt Excel táblákat, illetve a PwC Magyarország Kft. által készített szakértői jelentést, és a költségszámításhoz elvégzett egyedi mérések és kalkulációk bemutatását.
11. Az eljáró versenytanács erre tekintettel a Ket. 31. § (1) bekezdésének i) pontjára figyelemmel a versenyfelügyeleti eljárást megszüntette 2015. december 7-én kelt, Vj/57-125/2013. sz. végzésével.

II.

A megismételt eljárás

II.1. A tényállás

12. A kérelmező a GVH vizsgált magatartással (a postafiók bérleti szolgáltatás árának feltételezetten tisztességtelen megállapítása) kapcsolatos adatkérési felhívásainak több alkalommal nem vagy nem megfelelően tett eleget:
 - a. az árazáskor figyelembevett tényezőkre,
 - b. a megfelelő költségszámítás elkészíthetőségére,
 - c. a költségfelosztás módszertanára,
 - d. a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozóan.

Az árazáskor figyelembevett tényezőkre vonatkozó adatszolgáltatások

13. A kérelmező a 2012. december 20-án kelt, Vj/57-1/2013. sz. irattal átemelt P/1914-3/2012. sz. beadványának (a továbbiakban: Vj/57-1/2013.sz. adatszolgáltatás) 3. pontjában úgy nyilatkozott, hogy „[Üzleti titok].”
14. A kérelmező a 2013. szeptember 4-én kelt, Vj/57-6/2013. sz. adatszolgáltatás 15. pontjában úgy nyilatkozott, hogy „[Üzleti titok].”
15. A kérelmező a 2014. március 11-én kelt, Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás 5. pontjában úgy nyilatkozott, hogy „[Üzleti titok].”
16. Mindezek alapján a kérelmező nyilatkozataiból és az általa szolgáltatott adatokból arra lehetett következtetni, hogy:
 - a. a szolgáltatás tekintetében a kérelmező pontos árazási alapelveket nem definiált,
 - b. az áremelésre vonatkozó döntés oka – a „piaci árakhoz” való igazodás mellett – az volt, hogy a számviteli szeparációs kimutatás szerint veszteséges volt a szolgáltatás és a veszteség mértékére vonatkozó kimutatás az áremelés mértékét is meghatározta.
17. Mindezeket követően elkészült a kérelmező 2013. évre vonatkozó számviteli szeparációs kimutatása, melyet a kérelmező a 2014. november 17-én kelt, Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatásában benyújtott a vizsgálat részére. A benyújtott végleges szeparációs kimutatás értelmében előzetes számításokkal ellentétben – [Üzleti titok] Az adatszolgáltatásban a kérelmező úgy nyilatkozott, [Üzleti titok]
18. A megváltozott módszertan szerint készült kimutatás részleteire való visszakerdezésre¹ a kérelmező a 2015. január 15-én kelt, Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatásának 4. pontjában úgy nyilatkozott, hogy a számviteli szeparációs dokumentációból származó adatok „[Üzleti titok].”
19. A számviteli szeparációs kimutatás felhasználására és felhasználhatóságára vonatkozó ellentmondások tisztázására ügyfélmeghallgatás vált szükségessé. A 2015. február 3-án tartott ügyfélmeghallgatáson (a jegyzőkönyv iratszama: Vj/57-69/2013.) a kérelmező a következő nyilatkozatokat tette: [Üzleti titok].”
20. A GVH ezt követően adatkérésben (VJ/57-70/2013. sz. irat 1-2. pont) kérte bemutatni az árazási döntések során használt döntéselőkészítő anyagokat. A kérelmező a 2015. február 19-én kelt, VJ/57-73/2013. sz. adatszolgáltatás 1-2. pontjaiban úgy nyilatkozott, hogy a 2015. évet megelőzően a postafiók bérleti szolgáltatásra vonatkozó külön anyag nem készült, és egy prezentáció részletét csatolta mint a 2015. évi árazási döntés előkészítő anyagát. A csatolt egy oldalas anyagban árbevételi és forgalmi adatok szerepelnek, jövedelmezőségi adatok nem.

¹ Kérjük, a 2013. év folyamán történt norma-felülvizsgálattal kapcsolatban ismertessék, hogy

- a) mi volt a felülvizsgálat oka, mikor került rá sor;
- b.) mi volt a felülvizsgálat eredménye, miért volt szükség az egyes tevékenységekhez tartozó résztevékenységek összetételének, illetve egyes tevékenységek normaidejének megváltoztatására;
- c) mi indokolta a főkbérlettel kapcsolatos ügyintézés normaidejének megváltoztatását;
- d. mikortól alkalmazzák az új normaidőket, mikor készült költségszámítás!

Megfelelő költségszámítás elkészíthetőségére vonatkozó nyilatkozatok

21. A kérelmező a 2013. szeptember 4-én kelt, VJ/57-6/2013. sz. adatszolgáltatás 12. pontjában a postafiók bérleti szolgáltatás hosszú távú átlagos inkrementális költségének (LRAIC) benyújtására vonatkozó felhívásra úgy nyilatkozott, hogy a „*Magyar Posta Zrt.-re a jelenleg hatályos és az ezt megelőző jogszabályok is a teljesen felosztott költségek módszerét írják/írták elő az árak megállapításának ellenőrzése céljából. Ebből következően a Magyar Posta Zrt. nem rendelkezik LRAIC módszertanon alapuló költségfelosztással, s ez utólagosan sem állítható elő tekintettel arra, hogy ez a jövőbeli/előremutató céllal készül.*”
22. A 2015. február 3-án tartott ügyfélmeghallgatáson a kérelmező a költségkimutatások jövedelmezőségvizsgálatra való alkalmassága kapcsán előadta, hogy álláspontja szerint „[Üzleti titok]
23. A kérelmező az eljárás során nem nyújtott be az előzőekben említett számviteli szeparációs kimutatáson túl semmilyen költségkimutatást vagy költségmodellt a postafiók bérleti szolgáltatásra vonatkozóan. A kérelmező a kimutatás alkalmazhatóságára és módszertanára vonatkozó részletes adatkérésekre adott válaszok és az ügyfélmeghallgatás során sem utalt arra, hogy bármilyen módszerrel képes lenne olyan költségelemzést előállítani, amely alkalmas a szolgáltatás jövedelmezőségének vizsgálatára, és így az árazás tisztességtelenségének értékelésére.
24. A kérelmező 2015. augusztus 3-án kelt, VJ/57-109/2013. sz. beadványában az eljáró versenytanács előzetes álláspontjára tett észrevételei között vállalta, hogy az iparágban használatos nemzetközi standard-eknek megfelelő önköltségszámítást végez, és kimutatja a postafiók bérleti szolgáltatás tényleges költségeit. A kérelmező 2015. szeptember 4-én kelt, VJ/57-116/2013. számú beadványával benyújtotta az alternatív önköltségszámítási modellt és a modell kapcsán könyvvizsgáló által készített szakértői jelentést.
25. Megállapítható tehát, hogy a kérelmező az eljárás vizsgálati szakában következetesen úgy nyilatkozott, hogy nem képes az árazási magatartásának értékelésére alkalmas költségszámítást benyújtani (a számviteli szeparációs kimutatáson kívül), mivel a rendelkezésre álló adatok nem teszik lehetővé – a vizsgálat által kértek szerint – olyan költségszámítás elkészítését, amellyel az áralkalmazás, illetve áremelés indokoltsága ellenőrizhető. A kérelmező a versenytanácsi szakban ennek ellentmondó nyilatkozatot tett, illetve el is készítette a költségszámítást, ily módon a kérelmező költségszámításának értékelése az eljárás versenytanácsi szakaszára maradt.

A költségfelosztás módszertanára vonatkozó adatszolgáltatások

26. A vizsgálat során a költségfelosztás módszertanának, [Üzleti titok] vizsgálatára a kérelmező által benyújtott számviteli szeparációs kimutatás és az annak kapcsán tett nyilatkozatok mentén került sor.
27. A kérelmező a költségfelosztás módszertanának ismertetése kapcsán a Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás 14. pontjához csatolt Excel táblában, illetve a Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 5. pontjában az alábbiakat nyilatkozta: Az első nyilatkozata szerint a [Üzleti titok] A nyilatkozatok alapján tehát nem volt megállapítható, hogy [Üzleti titok]

28. A kérdés tisztázásra felhívó, 2014. december 10-én kelt, Vj/57-63/2013. sz. adatkérés 3. pontja² a [Üzleti titok]2013. évi értékének pontos tartalmának, illetve a feltüntetett összeg részletes számításának ismertetését kérte, míg az adatkérés 4. pontja pontosan megjelölte a tisztázandó kérdés okát és annak megválaszolására hívta fel az a kérelmezőt vállalkozást.³

29. A kérelmező 2015. január 15-én kelt, Vj/57-67/2013. sz. válaszában:

- A 3. kérdésre egy általános megállapítást tett, részletes számítás bemutatása nélkül az adatszolgáltatás első pontjára történő hivatkozással. A GVH 2015. február 4-én kelt, Vj/57-70/2013. sz. végzésében (3. pont) megismételte a felhívást⁴, melynek a kérelmező 2015. február 16-án kelt, Vj/57-73/2013. sz. válaszában (a továbbiakban: Vj/57-73/2015. sz. adatszolgáltatás) tett eleget,
- A 4. kérdésre adott válaszában a kérelmező a 2013. évi előzetes és tényleges kalkuláció közötti eltérésről nyilatkozott, tehát nem a kérdésre válaszolt. Az ellentmondás feloldására csak a 2015. február 3-án tartott ügyfélmeghallgatás során, valamint az azt követően, a 2015. február 4-én kelt, Vj/57-70/2013. sz. adatkérésre (4. pont) benyújtott, Vj/57-73/2013. sz. válaszában került sor. A Vj/57-73/2013. sz. adatszolgáltatás 4. pontjában a kérelmező úgy nyilatkozott, hogy a [Üzleti titok]

² Kérjük, mutassák be a 2014. november 17-én kelt adatszolgáltatásuk 2. sz. mellékletében található táblázatban a [Üzleti titok]tétel 2013. évi értékének pontos tartalmát, illetve a feltüntetett összeg részletes számítását! Amennyiben a számítás számított értékeket (pl. fajlagos költség) is tartalmaz, azok számítási menetét is mutassák be!

³ A 2014. március 11-én kelt adatszolgáltatásuk „[Üzleti titok]2011-12-13.xlsx” melléklete szerint a postafiók bérleti szolgáltatás [Üzleti titok]elnevezésű költségátételének összege a fiókbérlők száma, a fiókbérléssel

kapcsolatos ügyintézés normaideje és a „[Üzleti titok]tétel szorzataként adódik. A 2014. november 17-én kelt adatszolgáltatásuk 5. pontja szerint ugyanakkor a [Üzleti titok]tevékenység költség fajlagos (egy percre jutó) költsége” tétel összege a költségfelosztás során a fiókbérlés termékekre [Üzleti titok]tevékenység címen felosztott költség, valamint — a fiókbérlők száma és a normaperc szorzatként előálló — normaperc tömeg hányadosa. A fenti nyilatkozatokhoz kapcsolódóan nyilatkozzanak arról, hogy:

a) költségkalkulációhoz felhasznált adatok közül melyek tekinthetők olyan kívülről adott, tény adatoknak, melyek értéke nem a költségkalkuláció során áll elő (pl. fiókbérlők száma);

b) a költségkalkulációhoz felhasznált adatok közül melyek tekinthetők a költségkalkuláció során előálló számított adatoknak (pl. postahelyi tevékenységek fajlagos költsége);

c.) a hivatkozott előadásai vonatkozásában a [Üzleti titok] tétel rmben tér el a költségfelosztás során a fiókbérlés termékekre [Üzleti titok]tevékenység címen felosztott költségtől;

d. amennyiben nincs a fenti c) pont szerinti eltérés, nyilatkozzanak arról, hogy a postafiók termék vonatkozásában a „[Üzleti titok]tételt számítják a postahelyi tevékenységek fajlagos költsége alapján, vagy a postahelyi tevékenységek fajlagos költségét számítják a [Üzleti titok]tétel alapján;

e. összességében hogyan oldható fel a két hivatkozott nyilatkozat közötti ellentmondás!

⁴ Ismételten kérjük, a Vj/57-63/2013. sz. adatkérés 3. pontjának megfelelően nyújtsák be a 2014. november 17-én kelt adatszolgáltatásuk 2. sz. mellékletében található táblázatban a [Üzleti titok]tétel 2013. évi értékének pontos tartalmát, illetve a feltüntetett összeg részletes számítását! A részletes számítást a 2014. március 11-én kelt adatszolgáltatásuk 14. pontjához csatolt mellékletben a évekre vonatkozó számítás részletezettségével mutassák be! Ismételten kérjük, mutassák be a 2011-2013. évi szeparációs kimutatásokban a [Üzleti titok]tétel számításához használt, „a postahelyi tevékenységek fajlagos költsége” elnevezésű tétel pontos számítását! A válaszában ismertessék a 2011-2013. évek vonatkozásában azokat a költség- és perctömeg adatokat, amelyek elosztásával a fajlagos értékek kiszámításra kerültek, és nevezzék meg ezen költség- és perctömeg adatok pontos tartalmát!

30. Ez utóbbi magyarázat azonban nem helytálló az eredetileg feltett kérdés fényében. A 2014. január 28-án kelt, VJ/57-8/2013. sz. adatkérés 14. pontja⁵ ugyanis úgy szövegezte, hogy „*mutassa be a 2013. szeptember 04-én kelt adatszolgáltatáshoz csatolt mellékletben ismertetett számviteli költségfelosztás kapcsán a [Üzleti titok]elnevezésű tétel pontos tartalmát, illetve a feltüntetett összeg részletes számítását a 2011-2013. évekre (tényadatokra) vonatkozóan*”. Vagyis a kérdés nem csak a 2013. évi módszertan ismertetését kérte, hanem a 2011-2012. évekre vonatkozó számítás módszertanát is. A válasz részletes számításokat tartalmazott mindhárom évre vonatkozóan, amely azt a benyomást keltette, hogy a költségfelosztás tényleges menetét mutatja, nem pedig [Üzleti titok], és nem tartalmazott a kérelmező részéről olyan kifejezett figyelemfelhívást, hogy az ott írtak [Üzleti titok]lennének.
31. A fentiek alapján a második Végzésben a vizsgáló kifejtette, hogy tényállásként megállapítható, hogy a kérelmező – önmagában, illetve más nyilatkozatokkal, adatokkal összevetésben értékelve – ellentmondásos nyilatkozatokat tett a költségszámítás módszertanával kapcsolatban (VJ/57-30/2013. és VJ/57-57/2013. sz. adatszolgáltatások), az ellentmondás tisztázására, illetve a 2013. évi tényadatok számításának benyújtására irányuló felhívásnak pedig csak többszöri felszólításra (VJ/57-63/2013. és VJ/57-70/2013. sz. adatkérések) tett eleget.

A fiókberleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatás

32. A fiókberleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatások körében a második Végzés három problémát azonosított.
- a. A 2014. január 28-án kelt, Vj/57-8/2013. sz. adatkérés 8. pontja az átutalással fizető ügyfelek esetében érvényes, minimum díj alatti, valamint a minimum díj többszörösét kitevő berleti díjak okainak ismertetésére irányult, kiemelve, hogy mindkét eset okainak bemutatása szükséges⁶. A kérelmező Vj/57-30/2013. sz. válaszában ugyanakkor csak a minimum díj alatti berleti díjak háttérére tért ki, a minimum díjak többszörösét kitevő árak okaira nem válaszolt.
- b. A postafiók berleti szolgáltatásból származó 2013. évi árbevétel tekintetében a kérelmező egymásnak ellentmondó adatokat adott meg a 2014. március 11-én kelt, VJ/57-30/2013. számú adatszolgáltatása 11. pontjában, illetve az adatszolgáltatáshoz csatolt [üzleti titok]2011-12-13.xls mellékletben. Az ellentmondás tisztázására felhívó, 2014. június 20-án kelt, Vj/57-41/2013. sz. végzés 1. kérdésére⁷ úgy nyilatkozott, hogy a mellékletben szereplő adat becslés, mivel az adatszolgáltatás időpontjában nem állt rendelkezésre a végleges adat, ez azonban ellentmond annak, hogy ugyanazon adatszolgáltatás más pontjában meg tudták adni a végleges adatot.

⁵ Mutassa be a 2013. 09. 04-én kelt adatszolgáltatáshoz csatolt mellékletben (VJ-57-2013-MP_válaszok_melléklet_2013aug.xls fájl „10-11” munkalapja) ismertetett számviteli költségfelosztás kapcsán a [Üzleti titok]elnevezésű tétel pontos tartalmát, illetve a feltüntetett összeg részletes számítását a 2011-2013. évekre (tényadatokra) vonatkozóan!

⁶ A 2013. szeptember 4-én kelt adatszolgáltatáshoz csatolt melléklet (VJ-57-2013-MP_válaszok_melléklet_2013aug.xls fájl „9” munkalapja) szerint egyes fiókberlők a minimum díj alatti berleti díjat fizetnek, más berlők pedig a minimum díj többszörösét fizetik. Ismertessék mindkét esetben ennek okait!

⁷ A postafiók berleti szolgáltatásból származó 2013. évi árbevétel tekintetében eltérő adatokat adtak meg a 2014. 03. 11-én kelt adatszolgáltatásuk 11. pontjában, illetve az adatszolgáltatáshoz csatolt [Üzleti titok]2011-12-13.xls-ben. Kérjük, tisztázzák az ellentmondást, és jelöljék meg a tényleges árbevételi adatot!

Az ellentmondás háttérében valójában az állt, hogy a kérelmező a Vj/57-8/2013. sz. adatkérő végzés 14. kérdésére (amely egy táblázat egy költségadatának háttérszámítására irányult) úgy válaszolt, hogy újra benyújtotta a kérdéses táblázatot, a benne szereplő becsült árbevételi adattal együtt, tehát nem frissítette az időközben tudomására jutott, és az adatszolgáltatás 11. pontjában közölt adattal.

- c. A GVH a 2014. március 11-én kelt, a Vj/57-30/2013. számú adatszolgáltatásban található árbevételi és volumen adatok alapján számolt (nettó havi) átlagárát, [Üzleti titok]. Az ellentmondás tisztázására felhívó adatkérésre benyújtott⁸, 2014. július 3-án kelt, Vj/57-43/2013. számú adatszolgáltatás 4. pontjában foglalt válasz szerint nem lehet ezzel a módszerrel átlagárát képezni az összesített adatokból, mivel a fiókbérlők száma tartalmazza az eltérő díjú fő- és alfiókot bérlők számát és a ki- és beszállítást igénybevevők számát is, emellett a bevétel többletszolgáltatások díjait is tartalmazhatja, illetve az adatok töredék (egy hónapnál rövidebb) időszakra bérlők adatait is tartalmazhatják.

33. A kérelmező válaszában adott egyik magyarázat sem volt ugyanakkor elfogadható. A fő- és alfiókok megoszlásáról benyújtott adatok alapján számítással megállapítható volt, hogy az alfiókok alacsonyabb ára nem magyarázhatja meg az eltérést, mivel azoknak a valósnál jelentősen magasabb [Üzleti titok] részaránya vezetne csak az átlagos bevétel kimutatott szintjéhez. A többletszolgáltatásokból származó bevétel kiszűrése (levonása az árbevételből) kapcsán elmondható, hogy az nyilvánvalóan nem növelheti az átlagárát, tehát a kérelmező nyilatkozata elméletileg sem magyarázhatja az ellentmondást, a töredék időszakokra vonatkozó adatok pedig havi szinten felfelé és lefelé is torzíthatják az átlagárát, ezért éves szinten feltehetőleg nagyrészt kioltják egymást a torzító hatások.
34. Annak érdekében, hogy a kérelmező által jelzett torzításokat kezelje, a GVH további adatkérésre hívta fel a kérelmezőt. A GVH a 2014. október 14-én kelt, Vj/57-52/2013. sz. adatkérés 7. pontjában felhívta⁹ a kérelmezőt az egyes többletszolgáltatásokat igénybevevők számának vagy arányának [a] pont], illetve a ki- és beszállítást igénybe vevő ügyfelek számára biztosított postafiókok számának [b] pont] benyújtására.
35. A kérelmező a Vj/57-57/2013. sz. válaszában nem nyújtotta be a b) pontban kért, a ki- és beszállítást igénybe vevő ügyfelek részére biztosított postafiókok számára vonatkozó adatokat, csak a GVH visszakérdezése¹⁰ után benyújtott, a 2015. január 15-én kelt, VJ/57-67/2013. sz. adatszolgáltatásában tette meg.
36. Az adatszolgáltatás a) pontjában beadott, a táblázat oszlopcímeiben postafiókok számaként megjelölt adatok a 2013. év vonatkozásában eltértek a 2014. július 3-án kelt a Vj/57-43/2013. sz. adatszolgáltatás 5. pontjában, illetve a 2015. január 15-én kelt, Vj/57-67/2013.

⁸ A benyújtott árbevételi és értékesítési adatok alapján az egy hónapra eső nettó átlagár 2011-ben és 2013-ban is [Üzleti titok]Kérjük, tisztázzák az ellentmondást, és szükség esetén módosítsák a benyújtott adatokat!

⁹ A fiókbérlési szolgáltatás darabszámára vonatkozóan 2014. március 11-én illetve 2014. július 3-án kelt adatszolgáltatásaikban benyújtott adatok tekintetében nyilatkozzanak arról, hogy a 2011-2013. évek során:

a. mennyi volt az egyes többletszolgáltatásokat (e-érkezés, e-kézbesítés, stb.) igénybevevők száma vagy aránya az összes fiókbérlőhöz viszonyítva (szolgáltatásonként külön-külön);

b. mennyi volt a ki- és beszállítást igénybe vevő ügyfelek számára biztosított postafiókok száma!

¹⁰ Ismételtén kérjük, a Vj/57-52/2013. sz. adatkérés 7. b. pontjának megfelelően nyújtsák be a ki- és beszállítást igénybe vevő ügyfelek számára biztosított postafiókok mennyiségére vonatkozó adatokat!

sz. adatszolgáltatás 8. pontjaiban benyújtott adatoktól. Az ellentmondás tisztázására felhívó, 2015. február 10-én kelt, VJ/57-71/2013. adatkérésre a kérelmező úgy nyilatkozott, hogy a Vj/57-43/2013. sz.¹¹ adatszolgáltatásban benyújtott adat más nyilvántartásból származik, mint a két későbbi adatszolgáltatásban benyújtott adatok, és az első adat az értékesített postafiókok számára vonatkozik, míg a későbbiek a fiókbérlő ügyfelek számát jelöli. A nyilatkozat alapján a Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 7. pontjában található (és a Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatás 7. pontjában ismételt benyújtott) táblázat oszlopcímeit tehát tévesen adta meg a kérelmező.

37. A magyarázat alapján megállapítható viszont, hogy a Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatás 8. pontjában benyújtott nyilatkozat félrevezetően volt megfogalmazva, hiszen a „[...] ezer darabos kapacitásból, kb. [...] ezer db volt az értékesített mennyiség” megfogalmazás egyértelműen arra utal, hogy az értékesített mennyiség a főfiókokra vonatkozik, hiszen csak azok nyújtását korlátozza a fizikailag kiépített postafiók-kapacitás, az alfiókok pedig csak a nyilvántartásokban léteznek és korlátlan számban nyithatók. A megfogalmazás tehát egyrészt félreérthető volt, másrészt pedig logikailag inkorrekt, hiszen a fő- és alfiókbérlő ügyfelek együttes számának a postafiókok kapacitásához való viszonyítása értelmetlen (az alfiókok nem foglalnak kapacitást, egy ügyfél viszont több fiókot is bérelhet).
38. Az adatszolgáltatás 7. pontjában beadott táblázatban az oszlopcímekben kapcsolódó szolgáltatást igénybe vevő ügyfelek arányaként megjelölt adatok félrevezetőek voltak, hiszen a táblázat első része az összesen igénybe vett postafiókok (mint utólag kiderült, az ügyfelek) számát mutatta, a kapcsolódó szolgáltatások tekintetében azonban csak az átutalással fizető ügyfelek száma szerepelt, így a két adat alapján számolt arányszám valótlán képet mutatott. A valós arányszámot a kérelmező csak a GVH 2015. február 10-én kelt, Vj/57-71/2013. sz. visszakérdezésére adott válaszában nyújtotta be.
39. A többletszolgáltatások, valamint a ki- és beszállítási szolgáltatások vonatkozásában a kérelmező végül olyan adatokat adott meg, melyek alapján a szolgáltatások igénybevétele az ügyfelek számához képest olyan alacsony, hogy nem befolyásolják érdemben az átlagbevételt, tehát nem magyarázzák meg azt az ellentmondást, [Üzleti titok].
40. A bemutatott tények alapján tényállásként megállapítható, hogy a kérelmező ehhez kapcsolódóan is több alkalommal hiányos, téves, érdemben pontatlan, illetve egymásnak ellentmondó információkat adott meg, és a visszakérdezésekre adott válaszok is hasonlóan pontatlanok és ellentmondóak voltak, ezért további visszakérdezéseket tettek szükségessé.

II.2. A vizsgálók megismételt eljárásban hozott eljárási bírságot kiszabó végzése

41. A vizsgáló 2015. december 2-án kelt, Vj/57-123/2013. sz. végzésével (a továbbiakban: második Végzés) 37.000.000 Ft eljárási bírságot szabott ki a kérelmezőre a megismételt eljárás folyamán.
42. A vizsgáló második Végzése szerint a kérelmező az ellene indult versenyfelügyeleti eljárásban a jelen végzés részletezettek [12. - 40. pontok] szerint több alkalommal, illetve vonatkozásban hiányos, téves, érdemben pontatlan, ellentmondásos, illetve jobb tudomása ellenére nem a valós tényállásnak megfelelő (helytálló, illetve teljes körű) adatokat és nyilatkozatokat nyújtott be a vizsgált magatartás versenyjogi megítéléséhez nélkülözhetetlen

¹¹ Az adatszolgáltatásban tévesen 2014. július 7-i keltezését adott meg.

információk, adatok tekintetében. A második Végzés szerint a kérelmező e magatartása a valós tényállás feltárásának meghúzóására irányult, és annak következtében újabb, illetve ismételt vizsgálati cselekmények (adatkérések, ügyfélmeghallgatás, a GVH saját elemzése) váltak szükségessé, ami az eljárás elhúzódását eredményezte.

Az eljárás elhúzódásának ismertetése az egyes magatartások vonatkozásában

43. Az eljárás elhúzódásának eredménye kapcsán a második Végzés szerint a kérelmezőnek az árazáskor figyelembe vett tényezőkre, a megfelelő költségszámítás elkészíthetőségére, a költségfelosztás módszertanára és a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatások teljesítése körében tanúsított magatartása az eljárás elhúzódását eredményezte, mivel e magatartás folytán az eljárás lefolytatásához szükséges adatok, információk nem álltak teljes körűen – valós, igaz, pontos módon – a GVH rendelkezésére. A GVH részéről a tényállás tisztázásához szükséges adatok, információk beszerzése végett ez a magatartás több ízben olyan eljárási cselekmények (adatkérés, meghallgatás), valamint vizsgálati munka (az adatok, nyilatkozatok összevetése, az ellentmondások okainak feltárása és elemző tevékenység) elvégzését tette szükségessé, ami jelentős időigénnyel járt, és ami valós, pontos, teljes körű adatszolgáltatás esetén nem merült volna fel.
44. A kérelmező egymásnak ellentmondó, illetve egymástól érdemét tekintve eltérő nyilatkozatokat tett az árazáskor figyelembe vett szempontok tekintetében a 2014. november 17. előtti (VJ/57-1/2013., 3. pont, VJ/57-6/2013., 15. pont, VJ/57-30/2013., 5. pont), illetve az azt követő (VJ/57-57/2013., 3. pont, VJ/57-67/2013., 4. pont, VJ/57-69/2013.) nyilatkozataiban, mely körülmények tisztázása és vizsgálata ugyanakkor az árazási döntés indokoltságának értékeléséhez elengedhetetlen. Ez a magatartása az eljárás elhúzódását eredményezte, mivel:
- a. az eljárás korai időszakában (valamint a versenyfelügyeleti eljárást megelőző panaszos eljárásban) tett nyilatkozatai olyan módon jelölték ki a vizsgálat irányát (a költségkimutatások részletes ellenőrzése), amely jelentős időigénnyel járt, és amely irány a későbbi nyilatkozatai szerint alkalmatlan a versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált magatartás értékelésére;
 - b. a magatartás következtében az eljárás késői szakaszában (2014. november -2015. február) kellett részletekbe menően megvizsgálni, hogy a költségkimutatások alkalmasak-e a versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált magatartás értékelésére;
 - c. az áremeléskor figyelembe vett tényezők, valamint a költségkimutatásoknak az árazási döntésekben betöltött szerepe vonatkozásában újabb eljárási cselekmények (a VJ/57-69/2013. sz. jegyzőkönyvben rögzített ügyfélmeghallgatás és a VJ/57-70/2013. sz. adatkérés 1-2. pontja) váltak szükségessé.
45. Az eljárás elhúzódásához hozzájárult a kérelmező azon magatartása, hogy a vizsgálati szak alatt következetesen úgy nyilatkozott (különösen a VJ/57-6/2013. sz. adatszolgáltatás 12. pontjában és 2015. február 3-án tartott ügyfélmeghallgatáson), hogy nem képes a magatartás versenyjogi értékelésére alkalmas költségszámítást benyújtani, holott a versenytanács szakban benyújtott beadványa szerint képes erre, vállalja a kimutatás benyújtását (VJ/57-109/2013.), illetve később be is nyújtotta azt (VJ/57-116/2013.). Ez a magatartás nyilvánvalóan hátráltatta tényállás feltárását, és így a versenyfelügyeleti eljárás lefolytatását, mivel:

- a. a versenytanácsi szakban elkészíteni vállalt költségelemzés korábbi benyújtása jelentősen felgyorsította volna az eljárás lefolytatását (az erre irányuló adatkérés és az adatok benyújtása között 2 év telt el);
 - b. a vizsgálati szakban tett nyilatkozatok miatt a vizsgálat a számviteli szeparációs kimutatások elemzésére fókuszált, és arra alapozva készítette el a versenyjogi értékelést, mely jelentős időigénnyel járt.
46. A kérelmező a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adatai kapcsán tett hiányos (Vj/57-30/2013., 8. pont: a minimum ár többszörösének fizetésére vonatkozó okok; Vj/57-57/2013., 7.b. pont: a ki- és beszállítást igénybevevő ügyfelek számára biztosított postafiókok száma), illetve valótlan (Vj/57-30/2013., 14. pont: árbevételi adat, Vj/57-57/2013., 7.a. pont: postafiókok száma, a többletszolgáltatásokat igénybevevők arányszáma) adatszolgáltatásai az eljárás elhúzódását eredményezték, mivel azok következtében került sor a VJ/57-63/2013. sz. végzés 3. és 4. pontjában szereplő kérdés feltételére, a VJ/57-69/2013. sz. jegyzőkönyvben rögzített ügyfélmeghallgatásra, és a VJ/57-70/2013. sz. végzés 3. és 4. kérdésének feltételére.
47. A fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatásokkal kapcsolatban két, egymástól elkülöníthető magatartásról (illetve magatartáscsoportról) is megállapítható, hogy azok az eljárás elhúzódását eredményezték. E magatartások külön-külön és együttesen is ahhoz vezettek, hogy a vizsgálat számára nem álltak rendelkezésre olyan forgalmi adatok, amelyek alapján a versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált magatartás, a kizsákmányoló árazás vizsgálatához nélkülözhetetlen átlagár-számítás elvégezhető lett volna, így a magatartások – a tényállás feltárásának elhúzódásán keresztül – az eljárás elhúzódását eredményezték.
- a. Egyfelől, a kérelmező a postafiók bérleti szolgáltatásból származó 2013. évi árbevétel tekintetében egymástól számszakilag eltérő adatokat adott meg a VJ/57-30/2013. számú adatszolgáltatása 11. pontjában, illetve az adatszolgáltatáshoz csatolt [Üzleti titok]2011-12-13.xls mellékletben. A magatartás az eljárás elhúzódását eredményezte, mivel annak következtében volt szükséges a VJ/57-41/2013. sz. végzés 1. kérdésének feltételére.
 - b. Másfelől, a szolgáltatás átlagárának kiszámításával kapcsolatban tanúsított azon magatartásai, miszerint az átlagárszámítást – a kérelmező állítása szerint – torzító tényezőkre vonatkozó adatokat hiányosan, pontatlanul, ellentmondásosan és félrevezetően nyújtotta be, amelyek miatt további adatkérések váltak szükségessé:
 - i. a VJ/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 7. a) pontjában hibásan nevezte meg az első oszlopban bemutatott adatot (az ügyfelek számát postafiókok számaként jelölte meg), amely így ellentmondásba került az eljárás során benyújtott más adatokkal, és amely miatt szükségessé vált a VJ/57-71/2013. sz. adatkérés (1. kérdés) kiküldése;
 - ii. ugyanezen táblázat utolsó oszlopaiban valótlan, félrevezető arányszámot közölt a kapcsolódó szolgáltatást igénybevevők vonatkozásában, amely miatt szükségessé vált a VJ/57-71/2013. sz. adatkérés (2. kérdés) kiküldése;
 - iii. a VJ/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 7. b) pontjában nem nyújtotta be kért adatokat, amely miatt szükségessé vált a VJ/57-63/2013. sz. adatkérés (7. pont) kiküldése.

48. A második Végzés arra jutott, hogy a kérelmező magatartása és az eljárás elhúzódnása közötti ok-okozati összefüggés egyértelműen fennáll az alábbiak szerint:

- i. a magatartás folytán az eljárás lefolytatásához szükséges alábbi adatok, információk nem álltak teljes körűen – valós, igaz, pontos módon – a GVH rendelkezésére: a vizsgált magatartás értékelése alkalmas költségadatok, a szolgáltatás messze legnagyobb költségvetésének számítási módja, a szolgáltatásból származó árbevétele, az átlagos árbevétel számításához és korrigálásához szükséges kiegészítő adatok,
- ii. a magatartás folytán a GVH részéről a tényállás tisztázásához szükséges adatok, információk beszerzése végett újabb, illetve ismételt eljárási cselekmények (ügyféli adatkérések, meghallgatás) váltak szükségessé: a VJ/57-41/2013. (1. pont), VJ/57-63/2013. (3-4., és 7-8. pontok), VJ/57-70/2013. (1-4. pontok), és VJ/57-71/2013. (1-2. pontok) sz. adatkérések; a VJ/57-69/2013. sz. meghallgatás;
- iii. a magatartás folytán a GVH részéről további vizsgálati munka (az adatok, nyilatkozatok összevetése, értelmezése, az ellentmondások okainak feltárása és elemző tevékenység) elvégzése váltak szükségessé.

49. A második Végzésben a vizsgáló kifejti az eljárás elhúzódnását eredményező magatartás értékelését nem befolyásolja, hogy a vizsgáló párhuzamosan több eljárási cselekményt is végzett, illetve egy adatszolgáltatási felhívása a tényállás több elemének a tisztázását is szolgálta, ez a kérelmező magatartását nem menti, mivel a vizsgálatot terhelő utólagos tényállás feltárási kötelezettség ennek hiányában kisebb mértékű lett volna.

50. A magatartások által előidézett késedelem körében a második Végzés kifejti, hogy figyelembe vehető legalább a 2014. november 17-i (VJ/57-57/2013.) és 2015. február 19-i (VJ/57-73/2013.) adatszolgáltatások között eltelt idő, mivel az ebben az időszakban szükségessé vált adatkérések, ügyfélmeghallgatás, illetve elemzői munka egyértelműen az ismertetett magatartások következményei.

51. A második Végzés szerint az eljárás elhúzódnását jelen esetben nem önmagában egyes kötelezések teljesítésének az elmulasztása eredményezte, hanem az is, hogy a kérelmező által szolgáltatott egyes, a fentiek szerint ellentmondásos, illetve pontatlan adatok, nyilatkozatok – visszakeresés hiányában – nem voltak alkalmasak a tényállás megállapítására.

A valós tényállás feltárásnak megghiúsítására irányultság ismertetése az egyes magatartások vonatkozásában

52. A valós tényállás feltárásnak megghiúsítására irányultság kapcsán a második Végzés kiemeli, hogy a kérelmező az árazáskor figyelembe vett tényezők ismertetéseként benyújtott nyilatkozatai (VJ/57-1/2013. 3. pont, VJ/57-6/2013. 15. pont, VJ/57-30/2013. 5. pont), illetve VJ/57-57/2013. 3. pont, VJ/57-67/2013. 4. pont, VJ/57-69/2013.) tartalmát az eljárás során érdemében megváltoztatta, anélkül, hogy erre az ellentmondás feloldására alkalmas magyarázattal szolgált volna.

53. Az ellentmondás abban állt, hogy a korábbi nyilatkozatok szerint a szolgáltatás [Üzleti titok] több alkalommal (az egyik) alapvető oknak jelölte meg, amelyet a számviteli szeparációs kimutatás alapján támasztott alá, és közvetlen kapcsolatot mutatott be a szolgáltatás [Üzleti

titok], annak mértéke, valamint az áremelés mértéke között, míg a későbbi nyilatkozatok szerint legfeljebb kiegészítő szerepe volt a kimutatásoknak, melyeket számszakilag nem vettek figyelembe, és módszertanilag nem is alkalmas arra, hogy érdemben figyelembe vegyék. Továbbá, a kérelmező 2014. november 17-én kelt adatszolgáltatása előtt semmilyen formában nem jelezte, hogy a kimutatásokat ne tekintené alkalmasnak a szolgáltatás jövedelmezőségének vizsgálatára (sőt, az áremelést megalapozó körülményként hivatkozott rá).

54. A kérelmező tehát az áremelés indokai és az azt megalapozó tényezők ismertetéseként benyújtott nyilatkozatai tartalmát az eljárás során érdemben megváltoztatta, azonban a szóban forgó nyilatkozatai közötti eltérésre magyarázattal nem szolgált, azt magyarázó indokként újonnan felmerült tényre, körülményre nem hivatkozott, holott az eltérés nem technikai jellegű, hanem az ügy érdemére is kiható módosítás volt.
55. A második Végzés indokolása szerint a nyilatkozatok ellentmondásai mögött nem egyszerűen a kérelmező álláspontjának megváltozása, vagy a kért információk részletesebb bemutatása áll. A nyilatkozatok tartalmának megváltozása ugyanis egy időben történt a kimutatás módszertanának és eredményének [Üzleti titok] megváltozásával. A kérelmező tehát addig hivatkozott a szolgáltatás számviteli szeparációs kimutatás szerinti [Üzleti titok], amíg az alátámasztotta érvelését, és számára megfelelő eredményt mutatott, azonban miután az új módszertan szerinti költségfelosztás a szolgáltatás [Üzleti titok] mutatta, a – számára immár kedvezőtlen eredményt mutató – kimutatással kapcsolatos korábbi tényállításait (a kimutatásnak a jövedelmezőség vizsgálatára való alkalmassága, illetve ennek figyelembe vétele az árazási döntés meghozatalakor) megváltoztatta.
56. Nem menti vagy magyarázza a kérelmező magatartását az a körülmény, hogy az áremelés indokaira vonatkozó kérdés a költségekre is rákérdezett, mivel a kérdés nem korlátozta az kérelmező azon lehetőségét, hogy helytállóan és teljes körűen kifejtse az áremelés indoklását, így akár azt is, hogy a költségkimutatások nem játszanak jelentős szerepet az árazási döntések során. A kérelmező ezt nem tette meg, ehelyett „alapvető ok”-ként jelölte meg a profitelvárást, melyet a számviteli szeparációs kimutatásból származó adatokkal egészített ki. A második Végzésben kifejtett vizsgálói álláspont szerint a számviteli szeparációs kimutatásban foglalt adatok alkalmazására, az adatok árazási döntések során betöltött szerepére, és annak jövedelmezőség-vizsgálatra való alkalmasságára vonatkozó információkat a kérelmezőnek már az eljárás korábbi szakaszában tett adatszolgáltatásaiban jeleznie kellett volna, hiszen ezzel kapcsolatosan nyilvánvalóan tudomással bírt.
57. A valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult a kérelmező azon magatartása is, hogy a vizsgálati szak alatt következetesen úgy nyilatkozott (különösen a VJ/57-6/2013. sz. adatszolgáltatás 12. pontjában és 2015. február 3-án tartott ügyfélmeghallgatáson), hogy nem képes a magatartás versenyjogi értékelésére alkalmas költségszámítást benyújtani, holott a versenytanácsi szakban benyújtott beadványa megmutatta, hogy képes erre, és vállalja is a kimutatás benyújtását (VJ/57-109/2013.), illetve később be is nyújtotta azt (VJ/57-116/2013.).
58. Előbbi magatartása vezetett ahhoz, hogy az eljárás során – a kérelmező által hivatkozott – számviteli szeparációs kimutatás részletes elemzésére került sor, és nem pedig egy, a versenyjogi sztenderdeknek jobban megfelelő módszertannal készült költségszámítás elemzésére, illetve ennek következtében történhetett meg, hogy a kérelmező az eljárás késői

szakaszában (2014 novemberében) olyan tartalmú védekezést nyújtott be, amelyben az általa korábban hivatkozott költségszámítás jövedelmezőségi vizsgálatra való alkalmasságát vitatja. Amennyiben viszont a kérelmező képes a versenyjogi sztenderdeknek megfelelő költségszámítás elkészítésére, akkor ennek a körülménynek az elhallgatása, illetve az ezzel ellentétes tartalmú nyilatkozat benyújtása kapcsán egyértelműen megállapítható, hogy az a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult.

59. A kérelmező a VJ/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás 14. pontjában és a VJ/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 5. pontjában olyan nyilatkozatokat tett a költségszámítás módszertanával kapcsolatban [Üzleti titok] amelyek nyilvánvalóan nem állhatnak fenn egyidejűleg, ezért nem volt megállapítható, hogy a szolgáltatás [Üzleti titok] milyen módon számítják. Az ellentmondás (körkörös hivatkozás) miatt az adatok számítása nem volt leellenőrizhető, mivel nem lehetett megállapítani, hogy milyen kiinduló adatok alapján számították ki a benyújtott adatokat.
60. A kérelmező által a vizsgáló tisztázó jellegű adatkérésére beadott válasza (VJ/57-67/2013. sz. adatszolgáltatás 3-4. pontok) nem oldotta fel az ellentmondást, mivel a 3. kérdésre nem nyújtotta be a vizsgálók által kért részletes számítást, a 4. kérdésre pedig nem a két hivatkozott nyilatkozat közötti ellentmondásra reagált, hanem az előzetes és tényleges kalkuláció közötti eltérésről nyilatkozott.
61. Továbbá, az ellentmondást végül feloldó VJ/57-73/2013. sz. adatszolgáltatás (4. pont) alapján megállapítható, hogy a VJ/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás 14. pontjában tett nyilatkozata valótlannal mutatta be a módszertant, mivel annak egy egyszerűsített, szemléltetési célú verzióját mutatta be, erre irányuló külön tájékoztatás nélkül.
62. A kérelmező – az általa az áremelést megalapozó dokumentumként hivatkozott – költségkimutatás módszertanának első alkalommal való ismertetésekor is nyilvánvalóan tudomással bírt a módszertan részleteiről, és arról is, hogy annak pontos és egyértelmű ismertetése elengedhetetlen a költségadatok ellenőrzéséhez, és így a vizsgált magatartás értékeléséhez. A tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló magatartásként értékelendő tehát, hogy jobb tudomása ellenére valótlannal ismertette a számítás módszertanát, amikor csak szemléltető példát nyújtott be, és erről nem tájékoztatta a GVH-t, az ebből keletkező ellentmondás tisztázását pedig a visszakérdezésekre adott súlyosan hiányos válaszokkal hátráltatta.
63. A tényállás ismertetése során megállapítást nyert a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatás kapcsán, hogy:
 - i. a kérelmező a VJ/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás 14. pontjában és a VJ/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 5. pontjában tett nyilatkozatai ellentmondtak egymásnak a költségszámítás módszertanával kapcsolatban, ezért nem volt megállapítható, hogy a szolgáltatás [Üzleti titok] költségtételét jelentő [Üzleti titok] tételt milyen módon számítják.
 - ii. A kérelmező a fenti ellentmondás tisztázására, illetve a 2013. évi tényadatok számításának benyújtására irányuló felhívásnak (VJ/57-63/2013. sz. végzés 3. és 4. kérdései) első körben nem tett eleget, mivel adatszolgáltatása (VJ/57-67/2013., 3. és 4. pont) tartalmilag nem válaszolta meg a kérdéseket. Csak ismételt felszólítást (VJ/57-69/2013. sz. jegyzőkönyvben rögzített

ügyfélmeghallgatás, VJ/57-70/2013. sz. végzés 3. és 4. kérdései) követően nyújtotta meg a kért információkat.

- iii. Az ellentmondást olyan módon oldotta fel a VJ/57-73/2013. sz. adatszolgáltatás 4. pontjában, amely alapján megállapítható, hogy a VJ/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás 14. pontjában tett nyilatkozata valótlanul mutatta be a módszertant, mivel annak egy egyszerűsített, szemléltetési célú verzióját mutatta be, erre irányuló külön felhívás nélkül.

64. A fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adatai kapcsán a tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló magatartásként értékelendő, hogy a kérelmező hiányosan (Vj/57-30/2013., 8. pont: a minimum ár többszörösének fizetésére vonatkozó okok; Vj/57-57/2013., 7.b. pont: a ki- és beszállítást igénybevevő ügyfelek számára biztosított postafiókok száma), illetve valótlanul (Vj/57-30/2013., 14. pont: árbevételi adat, Vj/57-57/2013., 7.a. pont: postafiókok száma, a többletszolgáltatásokat igénybevevők arányszáma) válaszolt olyan kérdésekre, amelyek pontos, helytálló és teljes körű megválaszolását semmilyen körülmény nem akadályozta, és amely kérdésekre adott válaszok (árazási szempontok, forgalmi adatok) szükségesek a vizsgált magatartás jogi értékeléséhez.
65. A tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló magatartásként értékelendő továbbá, hogy a kérelmező az átlagár számítását torzító tényezőként jelölt meg olyanokat (VJ/57-41/2013. sz. adatszolgáltatás, 4. pont), amelyek elviekben és logikailag sem vezethetnek azon ellentmondás feloldására, hogy az átlagár alacsonyabb a minimum árnál, vagy számszakilag érdemi eltérést nem magyarázhatnak:
 - i. Elviekben és logikailag sem vezethet az ellentmondás feloldására, hogy az árbevételi adatok más, kiegészítő szolgáltatások árát is tartalmazzák, hiszen ez a körülmény nyilvánvalóan felfelé torzítja a számított átlagárat, nem pedig lefelé.
 - ii. Számszakilag érdemi eltérést nem magyarázhat a fő- és alfiók áreltérése, illetve ki- és beszállítást igénybe vevő ügyfelek száma, mivel a benyújtott statisztikák alapján az alfiókok és a ki- és beszállítást igénybe vevő ügyfelek arányának többszöröse magyarázná csak az ellentmondást; a töredék időszakokra vonatkozó adatok pedig havi szinten felfelé és lefelé is torzíthatják az átlagárat, ezért éves szinten nagyrészt kioltják egymást a torzító hatások.
66. E magatartás ilyen módon arra irányult, hogy a valós tényállást elfedje és az ügy tárgyát képező magatartás versenyjogi értékelését ellehetetlenítse, hiszen a kérelmezőnek nyilvánvalóan tudomása volt arról, hogy ezen információk valóságghú feltárása a magatartás versenyjogi értékelése szempontjából kiemelkedő jelentőségű.
67. A második Végzésben a vizsgáló hangsúlyozta, nem áll összefüggésben az eljárási bírság kiszabása azzal a körülménnyel, hogy a 2013. évi tényleges költségkimutatás az eljárás korábbi szakaszában nem állt rendelkezésre. Az eljárási bírság kiszabásának alapjául az a magatartás szolgál, hogy valamely lényeges tényállási elem vizsgálata során az eljárás különböző szakaszaiban egymásnak érdemben ellentmondó tényekre, körülményekre hivatkozott, amelyek egyidejűleg nem állhatnak fenn, és amely ellentmondás feloldására magyarázatot nem adott, illetve ilyen magyarázat a valós tényállás megállapítására alkalmas módon az általa szolgáltatott információkból (tények, nyilatkozatok) sem következik.

68. A második Végzés indokolása kiemeli, hogy a valósághű tényállás feltárásának megghiúsítására irányulóként értékelhetők azon magatartáselemek, amikor a kérelmező hiányos, illetve ellentmondásos nyilatkozatokat tesz, és legfeljebb azt követően egészíti ki vagy korrigálja korábban tett nyilatkozatát a tényállás teljes körű feltárásához szükséges adatokkal, hogy a GVH „szembesíti” az általa felfedett ellentmondással. A GVH szerint továbbá abból, ha az adatszolgáltatás tartalma többféleképpen magyarázható, vagy valamely, az értelmezéshez szükséges, illetve jelentős tény, körülményt elhallgat, vagy a nyilatkozat a tartalmát érdemben módosító kiegészítésre, „pontosításra” szorul, szintén levonható az a következtetés, hogy a kérelmező jobb tudomása ellenére nem a valós, pontos, igaz adatokat, információkat nyújtotta be a hatóság számára.
69. A második Végzés kiemeli, hogy a kérelmezőnek, mint az érintett piac professzionális szereplőjének szintén tisztában kellett lennie a GVH által folytatott vizsgálatban kért adatok természetével, tényállásbeli relevanciájával és a téves adatok közlésének következményével; ennek ellenére többször hiányos, pontatlan, ellentmondásos adatokat bocsátott a hatóság rendelkezésére, mely ellentmondások feloldására az eljárásban önkéntesen nem került sor, pusztán a vizsgálók többszöri visszakérdezésére. Ahhoz, hogy a GVH a kérelmező jelen eljárásban vizsgálat magatartása kapcsán érdemben megalapozott döntést hozzon, pontos adatokra van szüksége, melyek benyújtása az ügyfél jogszabályi által rögzített kötelezettsége, ennek nemteljesítése pedig eljárásjogi szankciót, az eljárási bírság kiszabását vonja maga után.
70. A végzés szerint a bírság összegének meghatározásakor a GVH figyelembe vette a jogellenes magatartás súlyát, a felróhatóság mértékét, valamint az érintett vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait.
71. A jogellenes magatartás súlya kapcsán a végzés tartalmazza, hogy a kérelmező súlyos eljárási jogsértést valósított meg. Egyrészt az eljárási bírság kiszabásának alapjául szolgáló magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, ami jellegénél fogva súlyos eljárási szabálysértés, mivel az a célja, hogy a GVH mint a közérdeket védeni hivatott hatóság ne gyakorolhassa hatáskörét, ne tudja az eljárásban releváns tényállást a jogszabály által megkívánt mértékben és részletességgel feltárni, így ne a valóságnak megfelelő tényállás váljon ismertté a GVH számára. A tényállás feltárásának megghiúsítására törekvő magatartása azt a veszélyt hordozza magában, hogy a bizonyítás akadályoztatásával vagy szélsőséges esetben ellehetetlenítésével a kérelmező kivonhatná magát a potenciális érdemi szankció alól. Másrészt a magatartás a több alkalommal, illetve több tényállási elem vonatkozásában szükségessé vált pótlólagos vizsgálati cselekmények és munka révén az eljárás jelentős elhúzódását eredményezte.
72. Az eljárási szabálysértés súlyosként történő minősítését alapozza meg továbbá az a körülmény, hogy az ügyindító végzéstől kiindulva az eljárás tárgyára és a vizsgált – kizsákmányolásra, illetve kizorításra vonatkozó – kérelméltre figyelemmel a kérelmező árazási gyakorlatára, stratégiájára, valamint a szolgáltatás forgalmára, a bevételekre és a költségekre vonatkozó tények teljes körű feltárása kulcsfontosságú az ügy érdemi megítéléséhez, ily módon ezekkel kapcsolatban bármely adat vagy körülmény elhallgatása, hiányos, ellentmondásos vagy valótlan tartalmú információ szolgáltatása a valósághű tényállás feltárásának akadályát képezi, és ezáltal kihat az ügy érdemére is.

73. A felróhatóság mértéke kapcsán megállapítható, hogy az eljárási bírságra alapot adó jogsértés a kérelmezőnek felróható, mivel az adatkérésekre több ízben téves, hiányos, érdemében pontatlan, illetve ellentmondásos nyilatkozatokat tett, az adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítésekor az ismételt visszakérdezések ellenére sem járt el az elvárható gondossággal, egyes nyilatkozatai tekintetében – a fentiekben részletesen kifejtettek szerint – pedig az is megállapítható, hogy magatartása kifejezetten arra irányult, hogy meghiúsítsa az eljárási cselekménynek az adatkérő végzéseiben is megjelölt célját azzal, hogy jobb tudomása ellenére nem a valósághű tényállásnak megfelelő adatokat szolgáltatva, mely csak célzatos, tevőleges magatartással valósítható meg. A magatartás felróhatósága kapcsán megállapítható továbbá, hogy a piac professzionális szereplőjétől elvárható, hogy a gazdasági tevékenységét érintő pontos tényadatokkal tisztában legyen.
74. Az érintett vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai kapcsán a GVH figyelembe vette az eljárási bírság összegének megállapításakor a kérelmező 2014. évi nettó árbevételét, amely 186.644,3 millió Ft volt. A 2015. március 3-án kelt, VJ/57-77/2013. sz. végzésben a GVH 19 millió Ft eljárási bírságot szabott ki a kérelmezőre. Jelen végzésben a piaci információk benyújtásával kapcsolatos magatartások – kis súlyúakra való tekintettel – kikerültek a jogsértőnek minősített magatartások közül, azonban a végzés kiadása óta lezajlott fejlemények – jelentős súlyú magatartásként – figyelembevételre kerültek a bírság összegének megállapításakor. A GVH a fenti szempontok összességére tekintettel az eljárási bírság mértékét 37 millió forintban, a 2014. évi nettó árbevételének a 0,02%-ában határozta meg, mely a kiszabható bírságmaximum 2%-a, ami a kérelmező teljesítőképességéhez is mérten az eljárási szabálysértésével arányos, a bírságkiszabás céljainak (szankcionálás, prevenció) teljesítésére alkalmas anyagi hátrányt fejez ki.

III.

A kérelmező fellebbezése

75. A kérelmező 2015. december 16-án kelt és a GVH-hoz 2015. december 30-án beérkezett Vj/57-129/2013. számú iratban a vizsgáló eljárási bírságot kiszabó végzése ellen fellebbezést nyújtott be.
76. A kérelmező fellebbezésében kérte az eljáró versenytanácsot, hogy az eljárási bírságot kiszabó végzést a Ket. 105. §-ának (1) bekezdése értelmében jogszabálysértés miatt semmisítse meg, figyelemmel arra, hogy az mind a tényállásban, mind pedig jogi minősítésben teljességgel megalapozatlan és emiatt jogszabálysértő.

III.1. Kérelmező álláspontja az eljárással kapcsolatban vélt eljárási jogi hibák kapcsán

A megtámadott nem került szabályszerűen kézbesítésre a kérelmező jogi képviselője részére

77. Elsősorban szükségesnek tartotta annak hangsúlyozását, hogy a megtámadott végzést a GVH nem kézbesítette a kérelmező jogi képviselői részére, holott a Ket. 40. § (7) bekezdése egyértelműen előírja, hogy „40. §, (7) Ha az ügyfélnek képviselője van, az iratokat a hatóság a képviselő részére küldi meg [...]”.

A védekezéshez való jog nem korlátozhatatlanságáról

78. Hivatkozott arra az ismert jogelvre, hogy a versenyfelügyeleti eljárás egy alapvetően büntetőjogi természetű eljárás, melyben a GVH nagyon széles szankcionálási lehetőséggel (elmarasztalás, bírságkiszabás) rendelkezik, így a kérelmező álláspontja szerint elengedhetetlen alapvető követelmény, hogy az eljárás alá vont ügyfeleket a büntetőjogban meghatározott széles védelmi jogkörök megillessék. E körben hivatkozott a 19/2009., illetve a 39/1997. (VII.1) AB határozatokra, valamint a Hüls és Montecatini ítéletekre. A kérelmező alapjaiban nem ért egyet a GVH azon, a fent hivatkozott alapvető jogelvvvel ellentétes határozatával, mely azt sugallja, hogy a versenyfelügyeleti eljárás alá vont ügyfélként csak az eljárás meghatározott szakaszáig élhet olyan, törvényben biztosított ügyféli jogaival, mint a védekezés joga. Előadta, hogy nem terhelheti semmilyen felelősség azért, amiért komoly költségigényű írásbeli védekezését nem az eljárás kezdetén, hanem egy hosszabb előkészítő folyamatot követően, megfelelő dokumentumok és statisztikai elemzések tükrében terjesztette teljes egészében elő. Kifejtette, hogy álláspontja szerint a GVH érdemben első alkalommal az előzetes álláspontban cáfolta a Magyar Posta korábbi álláspontját, és ekkor vált számára egyértelművé, hogy a GVH nem fogadta el az eljárás első szakaszában előadott védekezését.

Az ártatlanság vélelmének és a bizonyítási teher követelményének érvényesüléséről

79. Hangsúlyozta, hogy az Alkotmánybíróság az ártatlanság vélelmét a versenyfelügyeleti eljárásokkal összefüggésben is alkalmazhatónak találta. Ennek alapján kiemelte, hogy az eljáró hatóság kötelezettsége, hogy megfelelő módon bizonyítsa az eljárás alá vont jogsértését, és nem az eljárás alá vont kötelezettsége ártatlanságának bizonyítása. Hivatkozott a Ket. 6. § (2) bekezdésére, mely alapján „az ügyfél jóhiszeműséget az eljárásban vélelmezni kell, a rosszhiszeműség bizonyítása a hatóságot terheli”. A fentiek okán véleménye szerint a GVH tévesen értelmezte úgy, hogy a fenti pontatlan és az eljárás későbbi szakaszában megfelelő elemzés birtokában esetlegesen javított adatok a Tptv. 61. §-a alapján az eljárás elhúzására irányultak, vagy azt eredményezték.

A vizsgáló túlterjeszkedett a felülvizsgálati végzésben foglaltakon

80. A Ket. 105. § (4) bekezdése egyértelműen előírja, hogy „a megismételt eljárásban az első fokú döntést hozó hatóságot a másodfokú végzés rendelkező része és indokolása köti”. Márpedig az eljáró versenytanács másodfokú végzésében nem adott lehetőséget a tényállás kiegészítésére és új bizonyítékok figyelembe vételére és ezzel a bírság összegének a megemelésére. GVH-nak ugyanis a megtámadott végzésében szigorúan arra kellett volna koncentrálnia, hogy az eljárás bírság jogalapját a vizsgálati szakaszban megalapozó tények és a jogi értékelés közötti kapcsolatot megteremtse. Hivatkozott arra, hogy ha véget ér a vizsgálati szakasz, a vizsgáló önállóan nem, csak a Versenytanács utasítása alapján járhat el. Mivel a vizsgálati szakasz a vizsgálói jelentés leadásával véget ért, a vizsgáló nem jogosult önállóan kiterjeszteni időben a vizsgálatát a versenytanács szakban felmerült tényekre és bizonyítékokra. Megjegyezte, hogy csak a Versenytanács hozhat ezen magatartással kapcsolatban eljárás bírságot, a vizsgáló nem. Álláspontja szerint nem összeegyeztethető a Ket. alapelveivel, hogy a kérelmező annak eredményeként, hogy élt jogorvoslati jogával egy kiegészített tényállás eredményeként az eredetileg állított jogsértések újramérlegelésével a GVH jelentősen súlyosabb szankciót állapított meg, mintha nem gyakorolta volna jogorvoslati jogát.

III.2. Kérelmező álláspontja a megtámadott végzés anyagi jogi hibái kapcsán

A GVH a hibás tényállás alapján téves és jogsértő döntést hozott

81. A kérelmező megjegyezte, hogy tekintettel arra, hogy a GVH túlterjeszkedett a felülvizsgálati végzésben foglaltakon, és új tényállás alapján hozta meg döntését, a döntés jogalapja hibás és téves. A kérelmező célja a teljes és valós tényállás feltárása volt, amely a kérelmező álláspontja szerint sikeresen meg is történt, hiszen a GVH nem marasztalta el a kérelmezőt, sőt, az eljáró versenytanács a Vj/57-12512013. sz. végzésében az eljárást megszüntette. A fentiek okán a kérelmező álláspontja szerint teljes mértékben logikátlan annak feltételezése, hogy a kérelmező a fenti – számára kedvező és a versenyjogsértés teljes hiányát valószínűsítő – tényállás feltárását bármennyiben megghiúsította volna,
82. A kérelmező szerint messzemenően hibás a GVH azon következtetése, amely alapján pusztán az a tény, hogy a kérelmező a védekezéshez való jogát a versenyfelügyeleti eljárás különböző szakaszaiban is gyakorolta és nem hivatkozott olyan szakértői elemzésekre, amelyek még el sem készültek és amelyek elkészíttetése vonatkozásában még döntés sem született (mivel többek között nagyon költséges), önmagában az eljárás elhúzódását eredményezte.

III.3. Kérelmező álláspontja a végzésben foglalt tényállás kapcsán

Árazáskor figyelembevett tényezőkre vonatkozó adatszolgáltatások

83. A Vj/57-1/2013. sz. adatszolgáltatás kapcsán előadta, hogy a számviteli szeparációban szereplő 2011-es költségeket azért küldte meg a GVH részére, mert az adatkérő végzésben olyan irányított kérdés szerepelt¹² mely nem tett lehetővé számára , hogy a díjemelést indokolásába ne vegye bele a költségek bemutatását a számviteli szeparációs kimutatás alapján. Egyúttal jelezte, hogy az adatszolgáltatás időpontjában csak a 2011-es adatok álltak rendelkezésére. Álláspontja szerint csak abban az esetben lehetne hivatkozni arra, hogy a 2013-as árak meghatározásakor a kérelmező a 2011. évi számviteli szeparációs adatokból indult ki, ha az áremelés mértéke a Fedezet II adatsor figyelembevétele mellett 1,2%, a Fedezet III adatsor figyelembevétele mellett 25,9% lett volna, ugyanakkor az áremelés tényleges mértéke 53,8 % volt. Álláspontja szerint az előbbieket azt igazolják, hogy az áremelést piaci trendek indokolják.
84. Kifejtette, hogy a Vj/57-1/2013. sz. adatszolgáltatás és a Vj/57-6/2013. sz. adatszolgáltatás ugyanúgy értelmezhető miként a fiókbérleti szolgáltatás árazása esetén piaci mechanizmusok irányadók. A Vj/57-6/2013. sz. adatszolgáltatásban szereplő „fenntarthatóság biztosítása” mint árazási szempont figyelembevétele kapcsán kiemelte, hogy ez egy általános piaci kategória, melynek egyik, de nem kizárólagos eleme a veszteségesség elkerülése.
85. A Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatásban adott válaszok a kérelmező szerint önmagában valóban félreértésre adhattak okot (mintha a „fenntarthatóság” mint díjemelési indok a veszteségesség megszüntetését jelentené), de a Vj/57-1/2013. sz. beadvány és a Vj/57-6/2013. sz. adatszolgáltatás tartalma alapján, továbbá a Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás tartalmára is figyelemmel kizárólag úgy értelmezhető, hogy a piaci árazási alapelvek külön nem kerültek kihangsúlyozásra, azok a „fenntarthatóság” kategóriáján belül jelentek meg.

¹² *Mi indokolja a postafiók bérleti díj emelésének 60%-os mértékét? Kérem, hogy a költségelemeket részletesen jelenítsék meg.'*

Álláspontja szerint a Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás tartalma tehát nem mond ellent a korábbi beadványokban írtaknak.

86. A Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás kapcsán előadta, hogy becsatolta a 2013. évi számviteli szeparációs kimutatást is, függetlenül attól, hogy egy technikai módosítás miatt a kimutatás adatai az eddigiekkel szemben a postafiók bérleti szolgáltatást nyereségesként tüntették fel. Ugyanakkor álláspontja szerint az eltérés okát indokolta, jóhiszeműen járt el, együttműködésének eleget tett.¹³ Ezen adatszolgáltatásban jelezte, hogy az árazás alapját a versenytárs szolgáltatók díjai képezték, melynek során kiegészítő információként vette figyelembe a régi típusú normarendszer alapján képzett szeparációs rendszeren alapuló számításokat. Álláspontja szerint sem az azt megelőző, sem az azt követő keltezésű adatszolgáltatásokban sem állította, hogy a normarendszeren alapuló számviteli szeparációs kimutatás képezte volna az árazás meghatározó tényezőjét, ellentmondás tehát ebben a tekintetben nem azonosítható. Tény, hogy a 2013. évi logikán alapuló normarendszer, illetve az abból következő számviteli szeparációs kimutatás a 2013. évben, illetve az azt megelőző években szerepet kapott az árazásban, azonban ez a szerepe soha nem volt elsődleges, éppen azért, mert az árazás piaci alapon történt, ahogyan ezt a tényt a kérelmező az általa összeállított adatszolgáltatásokban és a 2015. február 3-án megtartott személyes meghallgatáson (a jegyzőkönyv iratszama: Vj/57-69/2013.) is folyamatosan hangsúlyozta. E körben aláhúzta, hogy első alkalommal a 2013. évi számviteli szeparációs kimutatásával kapcsolatban volt szükség külön is kiemelni azt a versenyjogi szempontból nem vitatható tényt, hogy egy számviteli szeparációs kimutatás önmagában egyáltalán nem alkalmas árazásra és egy árazási vizsgálat során is csak nagyon korlátozottan használható fel.
87. A Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatás kapcsán kiemelte, hogy az a Vj/57-57/2013. sz. beadványának nem mond ellent, a normaváltozás lényegét e beadványban foglaltakkal azonos módon fogalmazta meg. A Vj/57-67/2013. beadványban is szerepelt, hogy az árazás piaci alapú volt, a szolgáltatás költségei pedig nem feltétlenül jelennek meg teljes mértékben és az adott szolgáltatáshoz rendeltén a számviteli szeparációs kimutatásokban. Kiemelte a Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatás kapcsán, hogy egyszerűen csak a korábbi adatszolgáltatások idején alkalmazott norma- és számviteli szeparációs rendszer tartalma nem indokolta az e beadványban megtett magyarázatokat. Ezen tényről függetlenül az a körülmény, hogy a számviteli szeparációs kimutatás önmagában még nem alkalmas az árazásra, a korábbi (tehát a 2013. évi árak meghatározásának időpontját is magában foglaló) időszakban is fennállt. Ez volt az oka annak, hogy a 2013. évi árak meghatározásakor elsődlegesen a versenytársak árai voltak a meghatározóak.
88. Kifejtette, a 2015. február 3-ai ügyfélmeghallgatás során (Vj/57-69/2013. sz. irat) tett nyilatkozatai is következetesek és ellentmondásmentesek, a meghallgatáson is a piaci árazás logikája kerül előtérbe, a kimutatott és a szolgáltatásra osztott költségeket csak kiegészítő szempontként vették figyelembe.

¹³ 2014. november 17-én kelt adatszolgáltatás 3. pont „Ahogy az a csatolt mellékletből is látszik jelentős eltérés van a 2012. és a 2013. évi adatok között, mivel a 2013. év folyamán norma-felülvizsgálat történt a Magyar Posta Zrt-nél, mely során az egyes tevékenységekhez tartozó résztvékenységek összetétele megváltozott, illetve egyes tevékenységek normaideje is megváltozott. Tekintettel arra, hogy a postafiókbérlet szolgáltatást is érintette a fenti változás, a 2013. évre vonatkozó adatokat külön bemutatjuk — az akkor rendelkezésre állt — normával történt számításoként is (Id. 2. sz. mellékletben a „Kalkulált 2013” elnevezésű oszlop). Az ezen a normán alapuló számítások, illetve a versenytárs szolgáltatók díjai figyelembevétele mellett történt a 2013. évi bérleti díjak meghatározása

89. Az ügyfélmeghallgatást követő adatszolgáltatásban - mely a postafiók bérleti szolgáltatás 2015. évi árazási döntése előkészítő anyagának egy részletét tartalmazta - nem szerepelt jövedelmezőségi adat, mely ugyancsak azt erősíti, hogy termékszintű profitelvárás nem kerül meghatározásra.

Megfelelő költségszámítás elkészíthetőségére vonatkozó nyilatkozatok

90. A kérelmező az eljárás folyamán mindvégig azt hangsúlyozta, hogy nem áll rendelkezésére olyan költségelemzés, mely a postafiók bérleti szolgáltatás jövedelmezőségének vizsgálatára alkalmas volna. Az eljárás során egyetlen adatkérő végzésből sem következett annak szükségessége, hogy a kérelmező ilyen költségelemzést készítsen. Ahogyan fent már említettük a bizonyítási teher nem a kérelmezőn nyugodott. Ha a vizsgáló az eljárása során hoz egy olyan végzést, hogy „Készítsen a nemzetközi standardoknak megfelelő önköltségszámítást a postafiók bérleti szolgáltatásra vonatkozóan”, bizonyosan meglepődik a kérelmező, hiszen sem a Ket.-ből, sem a Tpv-t.-ből nem következik a bizonyítási teher megfordítása, de biztosan megtesz mindent annak érdekében, hogy egy ilyen elemzés előálljon, félretéve azon aggályait, hogy esetleg több millió) forintot áldoz arra, hogy a GVH is elfogadja, hogy nem élt vissza erőfölényével.

A költségfelosztás módszertanára vonatkozó adatszolgáltatásokkal kapcsolatos megjegyzések

91. A kérelmező ismertette, hogy a Vj/57-6/2013. sz. és a Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatásaiban válaszolt a vizsgálók költségfelosztással kapcsolatos kérdéseire. A Vj/57-6/2013. sz. adatszolgáltatásban - tekintettel arra, hogy a kérdés a tárgyévi adatokra vonatkozott, becslést készített a költségfelosztásról. A Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatásban jelezte, hogy az adatszolgáltatás időpontjában nem állnak még rendelkezésre tényadatok a 2013. évvel kapcsolatban, azokat csak az NMHH-nak benyújtandó Szeparációs jelentés elkészülte (azaz 2014. június 30.) után tudja majd szolgáltatni, így ezen adatszolgáltatásban is csak becslült adatokat tudott benyújtani. A [Üzleti titok]kapcsán legjobb tudása szerint megadta a tevékenység akkor hatályos tartalmát, a számítására vonatkozó módszertant és csatolta a számításokat.

92. Előadta, a Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 3-5. pontjában a költségfelosztás módszertanával kapcsolatban benyújtotta a 2013. évre vonatkozó tényadatokat a költségfelosztásnak megfelelően, egyúttal jelezte, hogy időközben a költségfelosztáson belül a vizsgált szolgáltatást is érintő változás (ld. jogszabályváltozás és normafelülvizsgálat) történt. Ezért készített egy ún. „Kalkulált 2013” elnevezésű oszlopot az adatszolgáltatásként benyújtott excel táblában, mely azt modellezte, hogy milyen értékek adódtak volna az egyes tételekhez, ha nem történik változás a normákban. Ez a 2011-2012. évekkel történő könnyebb összehasonlítást szolgálta. Ezen adatszolgáltatás során a kérelmező adatszolgáltatási kötelezettségének eleget téve megadta a „Postahelyi tevékenységek fajlagos (egy percre jutó) költsége” tétel számítására vonatkozóan kért adatokat.

93. A Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatásban a kérelmező ismét megerősítette, hogy a 2013. évi költségfelosztás elkészültét megelőző adatszolgáltatásokban a 2013. évre vonatkozóan becslés készült. A tényadatok benyújtását követően, mellyel egyidejűleg — a GVH eljárásától független — ún. norma-felülvizsgálat történt, készült egy olyan kalkuláció is, ami azt hivatott demonstrálni, hogy ha nem történik meg a normaváltozás, akkor hogyan változtak volna az egyes költségtételek. Ez a korábbi évekkel történő könnyebb

összehasonlítást szolgált, jóhiszeműen készítette a kérelmező, nem volt célja a vizsgálat elhúzása. A 2015. januári adatszolgáltatás kapcsán a kérelmező részletesen bemutatta a normafelülvizsgálatot, illetve jelezte, hogy ez nem azt jelenti, hogy a postafiók szolgáltatás „olcsóbbá” vált, hanem azt, hogy a szolgáltatással kapcsolatban felmerült költségek „átcsoportosításra” kerültek, miközben a tevékenység maga nem változott.

94. Ismertette, hogy a 2015. február 3-ai ügyfélmeghallgatáson (Vj/57-69/2013. sz. irat) lehetőség volt a vizsgálók irányított kérdései alapján arra, hogy mélyebb magyarázatokkal szolgáljon a költségfelosztás és ezen belül a normarendszer működéséről.
95. A Vj/57-73/2013. sz. adatszolgáltatásban pedig a kérelmező benyújtotta a vizsgálók által immár pontosan megnevezett adatot, illetve a korábbinál még részletesebben mutatta be a [Üzleti titok]kapcsolódó költségfelosztást.

A fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatásra vonatkozó érvek

96. Előadta, hogy a Vj/57-1/2013. sz. adatszolgáltatás 4. pontjában bemutatta az általa nyújtott postafiók szolgáltatás legfőbb jellemzőit. Ennek során jelezte, hogy azokon a postahelyeken, ahol nem tud minden bérlőnek kulcsos fiókot biztosítani, ott egyedi elbírálás alapján, kapacitástól függően, belső fiókbérleti lehetőséget ajánlhat fel mind a lakossági, mind a vállalati ügyfelek részére. Ebben az esetben a küldeményeket bérlőnként elkülönítve, biztonságos helyen tartja, a bérlőnek vagy meghatalmazottjának a küldeményeket a postai alkalmazott adja át. Az adatszolgáltatás 7. pontjában jelezte, hogy a pontos adatok csak az átutalással fizető ügyfelek (kb. 10%) tekintetében állnak rendelkezésre, a készpénzzel fizető ügyfelek esetén csak az összes árbevétel áll rendelkezésre. Összességében a kérelmező már ekkor - s az eljárás folyamán még többször - jelezte, hogy nem áll rendelkezésre teljes körű adat minden egyes ügyfélre vonatkozóan. Kiemelte, hogy a fenti adatszolgáltatás még panaszos ügyszakaszban született.
97. Hangsúlyozta, hogy a Vj/57-6/2013. sz. adatszolgáltatása 8., 9. és 14. pontjaiban rendelkezésre bocsátotta a fiókbérleti szolgáltatásra vonatkozó kapacitás adatait, és részletes információkat adott az átutalással fizető ügyfelek felé felszámított adatokról. Ehelyütt is jelezte, hogy a készpénzzel fizető ügyfelekről nem tud adatot szolgáltatni.
98. A Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás 8. pontjában magyarázatot adott arra, miért vannak minimum díj alatt az adatok. Az adatszolgáltatása 5. pontjában jelezte, hogy a minimum díj feletti díjak az ügyfél érzékenysége és egyéb körülmények mérlegelése mentén alakultak ki, mely igaz a minimum díj többszörösét fizető ügyfelekre is. A 9. pontban bemutatta a postahelyenkénti fiókbérlők számát, a 11. pontban rendelkezésre bocsátotta 2013. évi nettó árbevételi adatait. A 10. pontban az alkérdésekre válaszolva bemutatta a postafiókra vonatkozó nyilvántartási rendszereit. Ezen időponttól kezdődően a GVH vizsgálói tehát nyilvánvalóan tudomással bírtak arra, hogy milyen nyilvántartásai vannak a kérelmezőnek és azokból milyen adatok „nyerhetők ki”. Ezen időponttól kezdődően tehát a kérelmező álláspontja szerint a vizsgálók felelőssége és semmiképp sem a kérelmező terhére értékelhető tény, hogy a vizsgálók a fenti adatszolgáltatást követően nem tudtak megfelelő számításokat végezni, hiszen a kérelmező minden alkalommal azon rendszeréből kérdezte le a válaszhoz szükséges adatokat, amelyek a leg pontosabb adatot biztosították. A kérelmező fontosnak tartja továbbá annak hangsúlyozását is, hogy az eljárás folyamán többször felmerült és többször is megerősítésre került, hogy a kérelmező nyilvántartásai az ügyfélszám

vonatkozásában csak az átutalással fizető ügyfelekről tartalmaznak adatot, és ez hogy ezen adatok a szolgáltatást igénybe vevők kisebb részét mutatják, hiszen a kérelmező ügyfeleinek nagy többsége készpénzzel fizet e szolgáltatásért. Így a szolgáltatás átlagdíjának számítása téves eredményt mutat, ha csak az igénybe vevők egy szűkebb csoportját vesszük mintául. Az adatszolgáltatás 13. pontjában jelezte, hogy a költségfelosztás eredménye nem áll rendelkezésre.

99. A Vj/57-43/2013. sz. adatszolgáltatás 4. pontjában törekedett legjobb tudása szerint válaszolni arra a kérdésre, hogy a GVH vizsgálói által számított átlagár miért van a havi minimumár értéke alatt, bár a vizsgálók a számítás pontos tartalmát nem bocsájtották rendelkezésre.
100. A Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 7. pontjában a kérelmező adatokat szolgáltatott a kiegészítő kényelmi szolgáltatásokra vonatkozóan. A ki- és beszállítást igénybe vevő ügyfelekre vonatkozó táblázat azonban technikai okok miatt kimaradt az adatszolgáltatásból. A szándékosság hiányát az is mutatja, hogy az adatszolgáltatás szövegében utalás történik a táblázatra.
101. Miután a vizsgálók erre felhívták a kérelmező figyelmét, a 2015. januári adatszolgáltatásban hiánytalanul benyújtásra került a kért adat. A Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatás 8. pontjában a kérelmező jelezte, hogy a Vj/57-1/2013. sz. adatszolgáltatás 5. pontjában szereplő táblázat fejlécében téves szöveg szerepel. Ugyanakkor a táblázathoz kapcsolódó leírásban helyes volt a megnevezés. Ez azonban az adatok értelmezését és felhasználását a vizsgálat későbbi részében nem akadályozhatta, hiszen a Vj/57-6/2013. sz. adatszolgáltatás 8. pontjában részletezésre kerültek mind a kapacitás, mind az értékesített mennyiségek.
102. A Vj/57-73/2013 sz. adatszolgáltatás második felében a kérelmező ismételtén bemutatta a nyilvántartási rendszerét, illetve válaszolt a ki- és beszállítás szolgáltatás adatait értelmező kérdésekre.

III.4. Eljárási bírság jogalapjával kapcsolatos érvek

Az eljárás elhúzódásával kapcsolatos álláspont

103. Álláspontja szerint a magatartása nem eredményezte az eljárás elhúzódását és nem is irányult arra.
104. Fellebbezésében a kérelmező részletesen kifejtette, hogy a vizsgált időszak alatt adatszolgáltatásai összesen 144 napot vettek igénybe, ezzel szemben a GVH eljárási cselekményei összesen 388 napot vettek igénybe. Ezenkívül aláhúzta az eljárás elhúzódása kapcsán, hogy a GVH megismételt eljárása fél évet vett igénybe figyelemmel arra, hogy az eljáró versenytanács végzése 2015. június 1-jén kelt és a vizsgáló végzése pedig 2015. december 2-án került kiadásra. A kérelmező álláspontja szerint az eljárás elhúzódása tehát nem az ő hanem a GVH magatartásának következménye. Kiemelte, hogy mindig részletes magyarázatokkal látta el adatszolgáltatását és megadta kapcsolattartói számát, akik végig a GVH rendelkezésére álltak minden kérdésben.
105. Ezenkívül aláhúzta, hogy hibás a GVH azon következtetése, mely alapján pusztán az a tény, hogy a kérelmező a védekezéshez való jogát a versenyfelügyeleti eljárás különböző szakaszaiban is gyakorolta és nem hivatkozott olyan szakértői elemzésekre, melyek még el

sem készültek és melyek elkészítése vonatkozásában még döntés sem született (mivel az nagyon költséges) az eljárás elhúzását eredményezte. E körben kiemelte, hogy magának a kérelmezőnek is az érdekében áll, hogy az eljárás minél gyorsabban lezárásra kerüljön. Kifejtette, hogy nem készített volna tízmillió forint nagyságrendű és ilyen súlyú elemzést, ha célja a valós tényállás megghiúsítása és az eljárás elhúzása lett volna.

A valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányultsággal kapcsolatos álláspont

106. E körben hangsúlyozta, hogy a kérelmezőnek nem állt érdekében a valós tényállás feltárásának megghiúsítása. Kiemelte, hogy több millió forintot költött olyan szakvéleményre, mely a tényállás tisztázását segítette elő, holott álláspontja szerint ez az ártatlanság vélelmére figyelemmel nem a kérelmező kötelezettségét képezte volna. A kérelmező célja a teljes és valós tényállás feltárása volt, mely álláspontja szerint sikeresen meg is történt, hiszen az eljárást a versenytanács megszüntette. E körben hangsúlyozta, hogy teljesen logikátlan annak feltételezése, hogy a kérelmező a számára kedvező és versenyjogsértés teljes hiányát valószínűsítő tényállás feltárását megghiúsított volna vagy magatartása bármilyen formában erre irányult volna. Kifejtette, hogy semmilyen jelentős tény, vagy körülményt nem hallgatott el, nyilatkozatait nem módosította, a nyilatkozatok pedig pontosításra csak annyiban szorultak amennyiben ez a GVH számára szükséges volt.

III.5. A vizsgáló fellebbezés kapcsán kifejtett véleménye

107. A vizsgáló a Vj/57-132/2013. számú feljegyzésében kifejtette, hogy az eljárási bírságot kiszabó végzésben foglaltakat változatlanul fenntartja, álláspontja szerint a kérelmező nem tárt a GVH elé olyan információt, amely azokat cáfolná.

IV.

Jogi háttér

108. A Tpv. 44. §-a szerint a versenyfelügyeleti eljárásra – az ott írt kivételekkel – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ket. 13. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján a Ket. rendelkezéseit a versenyfelügyeleti eljárásban csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajta-ra vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg.

109. A Tpv. 61. §-ának (1) bekezdése alapján az ügyféllel szemben eljárási bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul, vagy azt eredményezi.

110. A Tpv. 61. §-ának (3) bekezdése szerint az eljárási bírság legkisebb összege ötvenezer forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében az előző üzleti évben elért nettó árbevételének egy százaléka, a vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötszázezer forint.

111. A Ket. 61. §-ának (4) bekezdése alapján az eljárási bírság kiszabásánál a hatóság a jogellenes magatartás súlyát, a felróhatóság mértékét, az érintett vagyoni helyzetét és

jövedelmi viszonyait, az eljárási bírságnak ugyanabban az eljárásban történő ismételt kiszabása esetén az előző bírságolások számát és mértékét veszi figyelembe.

112. A Tptv. 61. §-ának (5) bekezdése szerint az eljárási bírságot kiszabó végzését a kötelezett javára a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács hivatalból jogszabálysértés hiányában is módosíthatja.
113. A Tptv. 65. §-ának (2) bekezdése alapján az ügyfél felhívásra köteles közölni az érdemi döntéshez szükséges adatokat, ideértve a személyes adatokat is. Az ügyfél jogsértést beismertő nyilatkozatot nem köteles tenni, azonban az egyéb, rá nézve terhelő bizonyíték rendelkezésre bocsátását nem tagadhatja meg
114. A Ket. 50. §-ának (1) bekezdése értelmében a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le. A Ket. 50. §-ának (5) bekezdése értelmében a hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt.
115. A Tptv. 82. §-ának (1) bekezdés szerint a vizsgálónak, illetve az eljáró versenytanácsnak a versenyfelügyeleti eljárás során hozott végzése ellen külön jogorvoslatnak csak akkor van helye, ha azt a Ket. vagy a Tptv. megengedi. Ezen törvényhely (2) bekezdése szerint a vizsgáló külön jogorvoslattal megtámadható végzésével szembeni jogorvoslatra a fellebbezés szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a fellebbezést az eljáró versenytanács bírálja el. Az eljáró versenytanács végzésével szemben fellebbezésnek nincs helye, annak bírósági felülvizsgálata kérhető.
116. A Ket. 98. §-a (3) bekezdésének g) pontja szerint az eljárási bírságot kiszabó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye. A Ket. 101. §-ának (1) bekezdése alapján a fellebbezésnek a döntés végrehajtására halasztó hatálya van.
117. A Ket. 105. § (1) bekezdése szerint a másodfokú döntést hozó hatóság a döntést helyben hagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti. Jogszabályban meghatározott esetben a másodfokú döntést hozó hatóság a mérlegelési jogkörben hozott első fokú döntésben meghatározott kötelezettségnél súlyosabb kötelezettséget nem állapíthat meg. Az erre irányuló fellebbezés hiányában is a másodfokú döntést hozó hatóság a fellebbezési eljárásban a teljesítésre új határidőt állapíthat meg, ha ez a fellebbezési eljárás miatt indokolt. Ugyanezen törvényhely (4) bekezdése kimondja, hogy a megismételt eljárásban az első fokú döntést hozó hatóságot a másodfokú végzés rendelkező része és indokolása köti.

V.

Jogi értékelés

V.1. Általános megállapítások

118. Az eljáró versenytanács előjáróban megállapítja, hogy a fellebbezést az annak előterjesztésére nyitva álló határidő alatt, az arra jogosult nyújtotta be. A kérelmező a fellebbezési illetéket leróta.
119. Az eljáró versenytanács megállapítja, hogy a fellebbezés nem alapos.

120. Egy közigazgatási hatósági eljárásban (mint amilyen a versenyfelügyeleti eljárás is) a valós tényállás feltárása nemcsak elsődleges fontosságú az eljárás eredményessége szempontjából, hanem a Ket. 50. §-ának (1) és (6) bekezdései szerint törvényi kötelezettség is (az eljárásvezetés joga és kötelezettsége a GVH-t illeti). Ezt a célt szolgálja a Tpv. 65. §-ának (2) bekezdése szerinti adatkérő végzések lehetősége is.
121. Az eljáró versenytanács aláhúzza továbbá, hogy jelen kérelmezői magatartások négy adatsoporthoz vonatkoztak, melyek közül valamennyi információt az eljáró versenytanács olyan ténykérdésnek tekinti, melyekre vonatkozóan a kérelmezőnek pontos, egyértelmű és ellentmondás mentes válaszokat kell tudnia adni. Fontos továbbá, hogy a válasznak a feltett kérdésre kell vonatkoznia, és annak fényében kell megítélni annak teljességét, hogy ezekre hogyan válaszolt. Az eljáró versenytanács ezért a kérelmező magatartásait annak fényében értékelte, hogy az egyes adatsoporthoz vagy információk pontos ismerete az eljárás tárgyára tekintettel (a kérelmező árázásának vizsgálata) milyen jelentőséggel bír a tényállás megállapítása szempontjából.
122. E körben az eljáró versenytanács álláspontja szerint a második Végzés tényállás részében bemutatott négy adatsoporthoz a nélkülözhetetlenek a kérelmező magatartásának versenyjogi értékeléséhez, az érdemi döntés meghozatalához ezért ezekkel a témákkal kapcsolatos pontatlan, inkonzisztens, félrevezető vagy nem a vizsgáló kérdésre választ adó információk szolgáltatása nagyobb súllyal bír a kérelmező eljárásjogi szabálysértésének értékelésekor.
123. Itt emeli ki az eljáró versenytanács, hogy a vizsgálói végzés felülvizsgálata és a kérelmező magatartás értékelésekor figyelemmel volt arra a körülményre, hogy a külön-külön akár elfogadható kérelmezői adatszolgáltatások összességükben és egymással összevetve voltak pontatlanok, félrevezetőek, illetve ellentmondásosak, így megnehezítették a vizsgálói tényállás megállapítására irányuló munkát.
124. A kérelmező beadványában folyamatosan hangsúlyozta, hogy megválaszolta a feltett kérdéseket és nyilatkozatai nem álltak egymással ellentmondásban, és ennek alátámasztására olyan nyilatkozatokra is hivatkozik, amelyek vonatkozásában a végzés sem állapította meg, hogy hiányosak vagy ellentmondásosak lettek volna¹⁴.

V.2. Az eljárásjogi hibákkal kapcsolatos észrevételek

Kézbesítéssel kapcsolatos kifogás

125. A fellebbezésében a kérelmező – többek között – kifogásolta, hogy a második Végzés közvetlenül az ügyfélnek került kiküldésre, holott az időközben versenytanácsai szakba került eljárásban már meghatalmazott jogi képviselővel rendelkezett. Erre való tekintettel a vizsgáló a végzést 2016. január 5-én kiküldte a kérelmező jogi képviselőjének is (a VJ/57-130/2013. sz. tájékoztatás mellékleteként) és kérte, hogy nyilatkozzon arról, hogy a 2015. december 16-án kelt, a GVH-nál VJ/57-127/2013. számon iktatott, „fellebbezés” megjelölésű beadvány szövegét és tartalmát változatlanul fenntartja-e. A kérelmező jogi képviselője tehát a második Végzést és e tájékoztatás kérését 2016. január 7-én vette kézhez. A kérelmező jogi képviselője a 2016. január 13-án kelt, VJ/57-131/2013. számon iktatott nyilatkozatában jelezte, hogy a

¹⁴ Ld. például az árázás kapcsán a 2012. december 20-ai, és 2013. szeptember 4-ei, valamint a 2014. március 11-i adatszolgáltatások között a vizsgáló végzése nem állapított meg ellentmondást.

VJ/57-127/2013. számon iktatott beadványa szövegét és tartalmát fenntartja. A kérelmező kézbesítéssel kapcsolatos kifogása tehát a kézbesítés megtörténtével okafogyottá vált.

Védekezési jog gyakorlásával kapcsolatos kifogások

126. Kérelmező álláspontja szerint a versenyfelügyeleti eljárás egy alapvetően büntetőjogias természetű eljárás, melyben szükséges, hogy a kérelmezőt széles védelmi jogok illessék meg. E körben az eljáró versenytanács emlékeztet arra, hogy a kérelmező által is hivatkozott 30/2014. számú AB döntésben¹⁵ az Alkotmánybíróság a kartellügyekben lefolytatott hatósági eljárások kimenetelével összefüggésben szögezte le, hogy az a büntetőjogi elmarasztaláshoz sok tekintetben hasonló hátrányokkal járhat. Jelen eljárás tárgya pedig egy gazdasági erőfölénnyel visszaélés vizsgálata volt. Ugyanebben a döntésében emelte ki az Alkotmánybíróság, hogy *„a versenyellenes magatartáshoz —a büntetőjog ultima ratio jellegével összefüggésben álló — súlyos alapjog-korlátozással járó büntetések nem kapcsolódnak. A versenyfelügyeleti eljárás ezért nem tekinthető a szoros értelemben vett büntetőjogi vád elbírálására irányuló eljárásnak (hard core of criminal law)”*
127. A kérelmező álláspontja szerint a GVH eljárási bírságot kiszabó végzése azt sugallja, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban az eljárás alá vont csak meghatározott szakaszig élhet az Alaptörvényben és más törvényekben biztosított védekezéshez való jogával. Az eljáró versenytanács a kérelmező álláspontjával nem ért egyet, a kérelmező védekezési jogát az eljárás során maradéktalanul gyakorolhatta. A kérelmezőt az eljárás során a törvényben biztosított jogait (bizonyítási indítvány tételének jog, iratbetekintési jog, jogi álláspont előadásának joga) gyakorolta az adatkérő végzésekre benyújtott beadványaiban, illetve az ügyfél meghallgatás során, valamint az előzetes álláspontra tett észrevételeiben, az eljárás során a GVH nem korlátozta a kérelmezőt, hogy bármikor védekezési jogát gyakorolva beadványt nyújtson be. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint ugyanakkor a kérelmező összemossa a védekezési jog gyakorlásának korlátait a Tptv. 65 § (2) szerinti kötelezettséggel, mely szerint az eljárás alá vont vállalkozásnak a jogsértés elismerő nyilatkozatot nem kell tenni, de a rá nézve terhelő bizonyítékok benyújtását nem tagadhatja meg. Jelen eljárásban ez azt jelenti, hogy a kérelmezőnek az eljárás versenyjogi értékelését előmozdító információkat időszerűen, helytállóan, kérdésre válaszolva szükséges lett volna a GVH rendelkezésére bocsátania azzal, hogy a GVH a kérelmezőt semmilyen módon nem korlátozta abban, hogy az eljárással kapcsolatos jogi álláspontját előadja. Itt utal az eljáró versenytanács a második Végzés III.1.2. és III. 2.2. pontjaira, melyek egyértelműen megerősítik azt, miszerint nem a költségszámítással kapcsolatos elemzés késői benyújtása vont maga után az eljárási bírságot, hanem a kérelmező azon magatartása, hogy az eljárás korábbi szakaszában úgy nyilatkozott¹⁶, hogy ilyen elemzés benyújtására nem képes (holott az eljárás tárgyával a kérelmező tisztában volt), és később ezen nyilatkozatának ellentmondva nyújtotta be később az elemzést.

Ártatlanság védelmének az érvényesülése

128. A kérelmező szerint az ártatlanság védelme a versenyfelügyeleti eljárásban úgy tud érvényesülni, amennyiben kétség marad az eljárás alá vont jogsértésben történő közrehatásában az eljárás alá vontat nem szabad bírsággal sújtani. Hangsúlyozta továbbá,

¹⁵ 30/2014. (IX. 30.) AB határozat

¹⁶ Vj/57-006/2013. sz. adatszolgáltatás és a 2015. február 3-án tartott ügyfélmeghallgatás

hogy az ügyfél hallgatása és esetlegesen pontatlan adatszolgáltatása semmiféle bizonyító erővel nem rendelkezik a Tpkt. és a Ket. szerint sem.

129. Az eljáró versenytanács szerint a kérelmező összemosza a versenyfelügyeleti eljárásban az anyagi jogi szabályok megsértését és az eljárásjogi jogszabálysértést. Az eljáró versenytanács hangsúlyozza, hogy a kérelmező eljárásjogi szabálysértésének szankcionálására szolgáló eljárás bírság kiszabásával kapcsolatos eljárás során nem kíván az ügy érdemére tartozó kérdésekben állást foglalni. Jelen fellebbezési eljárás célja a vizsgáló eljárás bírságot kiszabó végzése jogszerűségének felülvizsgálata. A végzés e körben pusztán az eljárás bírság kiszabásra okot adó magatartás bemutatásához, az eljárás jogszabálysértéssel kapcsolatos tényállás tisztázásához szükséges információkat tartalmazta. Az eljárás bírság szempontjából nem bír jelentőséggel, hogy a vizsgálók, illetve az eljáró versenytanács e tényekből a későbbiek során milyen következtetéseket vonnak le az ügy érdemét illetően, és hogy azok helytállóak-e, így e körben az sem bír relevanciával, hogy a GVH az eljárást később megszüntette. Az eljárás jogszabálysértés esetén tehát érvényesül az önálló elbírálás elve a GVH az érdemi döntésében a kérelmező magatartásának anyagi jogi jogszabályok alapján történő értékelését végzi el, míg az eljárás bírság valamely eljárás kötelezettség megsértésére reagál. E körben tehát nem állja meg a helyét a kérelmező azon felvetése, hogy az eljárás során nem érvényesül az ártatlanság vélelme, hiszen a GVH a versenyfelügyeleti eljárást megszüntette ugyanakkor a kérelmező eljárásjogi jogszabálysértést annak súlyához mérten szankcionálta így egyebek mellett azon kérelmezői magatartást, hogy az eljárás során tett a költségszámítás elkészíthetlenségére vonatkozó kategórikus kijelentése a versenytanács szakaszban felmerültekre figyelemmel valótlannak bizonyult (itt jegyzi meg az eljáró versenytanács, hogy a kérelmező azt nyilatkozta, hogy nem tud megfelelő költségszámítást végezni nem azt, hogy az például költséges vagy időigényes.)
130. Az eljáró versenytanács kiemeli továbbá, hogy a kérelmező tévesen értelmezi e körben a Ket. és a Tpkt. rendelkezéseit. E jogszabályok adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésével kapcsolatos rendelkezéseinek helyes és bírói gyakorlat alapján is megerősített értelmezése az, hogy amennyiben az eljárás alá vont nyilatkozatot tesz, annak valósnak, pontosnak és teljes körűnek kell lennie¹⁷. Nem felel meg ennek a követelménynek az az adatszolgáltatás, amely utóbb ellentmondásosnak bizonyul, illetve tartalma többféleképpen magyarázható, vagy valamely jelentős tény, körülményt elhallgat, illetve a tartalmát módosító kiegészítésre szorul. Ezen értelmezést támasztják alá a Ket. alapelvei is (jóhiszeműség és tisztesség elve).

A vizsgáló túlterjeszkedett a felülvizsgálati végzésben foglaltakon

131. E körben a kérelmező kifejtette, hogy a versenytanács első Végzést megsemmisítő végzése nem adott lehetőséget arra, hogy a vizsgáló a tényállás kiegészítse és új bizonyítékot vegyen figyelembe és eképp nem lett volna módja az eljárás bírság összegét 19.000.000 Ft-ról 37.000.000 Ft-ra emelni. Álláspontja szerint amennyiben az eljárás versenytanács szakaszba kerül a vizsgáló nem jogosult önállóan kiterjeszteni vizsgálatát a versenytanács

¹⁷ „[...A]hhoz azonban, hogy a kérelmezett egyáltalán a Tpkt. 65. § (1) bekezdésében és a Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt e kötelezettséget el tudja végezni, pontos adatokra van szüksége, melynek feltárási folyamatába a Tpkt. 65. § (2) bekezdése ügyféli kötelezettséget is megállapít, ennek nemteljesítésére pedig eljárásjogi jogkövetkezményt rendel, a jelen ügyben megítélendő eljárás bírságot.” (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, 33.Kpk.45.954/2014/4.; Vj-96/2010.)

szakban felmerült tényekre és bizonyítékokra, csak a versenytanács utasítása alapján járhat el, így a vizsgáló az eljárási szabálysértéssel túllépte hatáskörét.

132. A kérelmező előző pontban ismertetett kifogásának elbírálása kapcsán az alábbi bírói gyakorlatot tartja irányadónak az eljáró versenytanács: *„kétségtől nincsen törvényes akadálya, hogy az alperes (GVH) egy megismételt eljárásban az előzményi eljárásban megállapítottnál magasabb mértékű bírságot állapítson meg, különösen abban az esetben, ha a bírság körében lényeges körülményekben következett be változás”*.¹⁸
133. Az eljáró versenytanács egyetértve a bíróság fenti álláspontjával hangsúlyozza, hogy a Tpv. rendelkezéseiből nem vezethető le a kérelmező azon értelmezése, hogy versenytanácsi szak alatt a vizsgáló a saját eljárásával összefüggő tárgyú végzést ne hozhatná meg (így például az eljárási bírság végrehajtásáról szóló végzést is a vizsgáló hozza meg függetlenül attól, hogy az eljárás versenytanácsi szakban van), illetve, hogy a megismételt eljárás során az eredeti döntés (első Végzés) után keletkezett tényeket ne lehetne figyelembe venni.
134. Megjegyzi az eljáró versenytanács, hogy a kérelmező versenytanácsi szakban tanúsított magatartása egyébiránt csak ahhoz járult hozzá, hogy a korábbi, vizsgálói szakban tett nyilatkozat valótlan tartalma megállapítható legyen, a vizsgálat tehát egy versenytanácsi szakban felmerült tény figyelembevételével ítélt meg egy vizsgálati szakban tanúsított magatartást.
135. Az eljáró versenytanács szerint a vizsgáló lefolytatta azt az eljárást, melyre az eljáró versenytanács kötelezte a VJ/57-96/2013. sz. végzésében, és emellett a versenytanácsi szakban megismert információk alapján értékelt egy olyan magatartást is, amely az eredeti végzés által értékelt magatartásokhoz szorosan kapcsolódik tárgyát (költséghozzájárulásokkal kapcsolatos nyilatkozatok) és időpontját (vizsgálati szak) is tekintve, az értékelésre azonban az eredeti végzés meghozatalakor – megfelelő információk hiányában – nem kerülhetett sor. Az értékelt magatartások szoros kapcsolatát az is mutatja, hogy a költségelemzés vizsgálati szakban történő benyújtása esetén lehetséges, hogy az eljárási bírsággal sújtott magatartások egy része nem is valósult volna meg.
136. Összefoglalva tehát nincs akadálya annak, hogy a megismételt eljárás tárgyával összefüggő tevékenységgel kapcsolatos ügyféli magatartás értékelését is tartalmazza az újonnan meghozott eljárási bírságot kiszabó második Végzés, mint ahogy annak sem, hogy az eljárás során időközben bekövetkezett, a korábbiakhoz szorosan kapcsolódó tényeket (az azokat érintő további fejleményeket) a vizsgálat figyelembe vegye a megismételt eljárásban. Ezen álláspontot erősíti az eljárási bírság időbeli kiszabhatósága kapcsán megfogalmazott bírósági állásfoglalás *„hasznosképp a Tpv. rendelkezéseiben továbbá nincsen meghatározva, hogy az eljárási bírság kiszabásának milyen időn belül van helye, ezért nem kizárt, hogy az eljárást befejező érdemi döntést követően kerüljön sor az eljárási bírság kiszabására.”*¹⁹

V.3. Az eljáró versenytanács álláspontja a tényállással kapcsolatban felhozott kifogásokat illetően

¹⁸ Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.30.840./2014/9.sz ítélet

¹⁹ FKMB 34.Kpk.46.520/2014/6. számú végzése (Vj/65/2012).

137. Az eljáró versenytanács szerint a vizsgáló által az eljárási bírság kiszabásának alapjául tekintett tényállás vonatkozásában felhozott kérelmezői kifogások – az alábbiak szerint – nem bizonyultak megalapozottnak.

V.3.1. Az árazáskor figyelembevett tényezőkre vonatkozó adatszolgáltatások

138. E körben előjáróban hangsúlyozandó, hogy az eljárási bírság kiszabására okot adó magatartás – a nyilatkozatok ellenmondása – nem valamennyi kérelmezői beadvány esetében állapítható meg, ezt az eljárási bírságot kiszabó végzés nem is állította, hanem a 2014. november 17. után tett nyilatkozatai (3 db adatszolgáltatás²⁰) vonatkozásában állapítható meg, hogy azok ellentmondásban állnak a kérelmező korábbi nyilatkozataival (3 db adatszolgáltatás²¹). Ezért az eljáró versenytanács álláspontja szerint irrelevánsak a kérelmező azon érvei, melyek a 2014. november 17-e előtt és utáni adatszolgáltatások egymás közötti ellentmondásainak hiányát fejtegetik.

139. A GVH számára a kérelmező a 2014. november 17-ei, Vj/57-57/2013.sz. adatszolgáltatást megelőzően úgy nyilatkozott, hogy az árazását profitelvárás [szolgáltatás jövedelmezősége (veszteségessége) és annak fenntarthatóságára], versenytársak áraihoz való igazodás figyelembevétel határozza meg. Ezzel kapcsolatosan nyilatkozataiból arra lehetett következtetni, hogy a szolgáltatás veszteségességét a számviteli szeparációs kimutatás alapján vették figyelembe. A kérelmező pusztán a Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatásában tájékoztatta a vizsgálókat arról, hogy a számviteli szeparációs kimutatás tájékoztató, kiegészítő jellegű és nem képezi az árazás meghatározó tényezőjét. Ez pedig egybeesett azzal is, hogy a 2013. évi számviteli szeparációs kimutatás szerint a kérelmező szolgáltatása nyereséges volt, míg a korábbi szeparációs kimutatások alapján veszteséges. Ahogy a kérelmező fellebbezésében erre utalt is, *„első alkalommal a 2013. évi számviteli szeparációs kimutatásával kapcsolatban volt szükség külön is kiemelni azt a versenyjogi szempontból nem vitatható tény, hogy egy számviteli szeparációs kimutatás önmagában egyáltalán nem alkalmas árazásra és egy árazási vizsgálat során is csak nagyon korlátozottan használható fel”*.

140. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint ugyanakkor a számviteli szeparációs kimutatásban foglalt adatok alkalmazására, ezen dokumentumban szereplő adatok árazási döntések során betöltött szerepére vonatkozó információkat a kérelmezőnek már az eljárás korábbi szakaszában tett adatszolgáltatásaiban jeleznie kellett volna, hiszen ezzel kapcsolatosan nyilvánvalóan tudomással bírt.

141. Nem ért egyet továbbá az eljáró versenytanács a kérelmező azon érvével sem, hogy az ügy tárgyát képző magatartás versenyjogi értékelését nem lehetséges 2013-as számviteli szeparációs kimutatás alapján értékelni, hiszen a vizsgálat tárgya a 2013. január 1-jétől alkalmazott díjak, díjmódosítások vizsgálatára terjedt ki.

142. A kérelmező előadása szerint a Vj/57-1/2013. sz. adatszolgáltatás 2. pontjában olyan irányított kérdésre válaszolt²², amely nem tette lehetővé a kérelmező számára, hogy a

²⁰ 2014. november 17-én kelt, 2015. január 15-én kelt adatszolgáltatás, 2015. február 3-ai ügyfélmeghallgatásról készült jegyzőkönyv

²¹ 2012. december 20-án kelt, 2013. szeptember 4-én kelt, 2014. március 11-én kelt adatszolgáltatások

²² „Mi indokolja a postafiók bérleti díj emelésének 60%-os mértékét? Kérem, hogy a költségelemeket részletesen jelenítsék meg!”

díjemelés indoklásába ne foglalja bele a költségek bemutatását is. Hozzáteszi továbbá, hogy az áremelés mértéke eltért a kimutatott veszteségarányoktól, ami azt támasztja alá, hogy nem azok alapján hozta meg az áremelés mértékére vonatkozó döntést. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint a hivatkozott kérdés nem korlátozta a kérelmező azon lehetőségét, hogy helytállóan és teljes körűen kifejtse az áremelés indoklását, így akár azt is, hogy a költségek nem játszanak jelentős szerepet az árazási döntések során. A kérelmező ezt nem tette meg, ehelyett „*alapvető ok*”-ként jelölte meg a profitelvárás. Nyilatkozata nem utalt arra, hogy a profitelvárás nem az adott szolgáltatás, hanem társasági szinten értelmezendő, sőt, a nyilatkozat értelmében az áremelés egy részét (25-30%-át) a szolgáltatás veszteségessége tett szükségessé, a másik részét pedig a profitelvárás. Nem helytálló tehát a kérelmező azon megállapítása sem, hogy a veszteség és az áremelés mértékének eltérése arra utalt, hogy nem a költségkimutatás alapján hozta meg az áremelési döntését, hiszen közvetlen kapcsolatot mutatott be a szolgáltatás veszteségessége, annak mértéke, valamint az áremelés mértéke között.

143. A kérelmező megállapítja továbbá, hogy a fenntarthatóság egy általános piaci kategória, melynek csupán egyik (de nem kizárólagos) eleme a veszteségesség elkerülése, míg „*nyilván egy másik, az adatszolgáltatásban itt nem részletezett elem a gazdasági verseny prioritása*”. Ebből adódóan álláspontja szerint a szolgáltatás fenntarthatóságát említő indoklásuk is részben a piaci árazási elvekre utalt. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint azonban ez korántsem nyilvánvaló, – ahogy a kérelmező fellebbezésében is elismeri, hogy félreértésre okot adó lehet –, hogy a fenntarthatóság kifejezést pontosan milyen tartalommal használta. A kérelmező azonban egyértelműen utalt nyilatkozataiban a szolgáltatás – számviteli szeparációs kimutatás szerinti – veszteségességére, és azt több alkalommal alapvető oknak, szempontnak mutatta be.²³
144. A kérelmező fellebbezésében kifejtette, hogy „a Magyar Posta egyetlen adatszolgáltatásában sem nyilatkozott úgy, hogy a szeparációs kimutatás alkalmas lenne a szolgáltatás valós költségének meghatározására”. Az adatkérés²⁴ a szolgáltatás költségeire irányult, illetve az ügyfél is e kimutatások alapján mutatta be a szolgáltatás jövedelmezőségét. Ebből adódóan a kontextus alapján egyértelműen úgy volt értékelhető a nyilatkozat, hogy az ügyfél alkalmasnak tartja a költségek meghatározására a kérdésre válaszként benyújtott kimutatást. Másfelől, ha azok alkalmatlanok (vagy legalábbis pontatlanok), akkor a kérdést nem válaszolta meg teljes körűen, és ha nem nyilatkozott arról, hogy a benyújtott adatok nem teljes mértékben megfelelőek a feltett kérdés megválaszolására, holott ennek az információknak birtokában volt, akkor nem járt el legjobb tudása szerint a válaszadás során.
145. Fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy a kérelmező a vizsgáló eljárási bírságot kiszabó végzésében az árazáskor figyelembevett tényezők kapcsán bemutatott tényállást érdemben nem tudta cáfolni, azokat az eljáró versenytanács megalapozottnak tekinti.

V.3.2. Megfelelő költségszámítás elkészíthetőségére vonatkozó nyilatkozatok

²³ lásd 2014. november 17-e előtti adatszolgáltatások

²⁴ *Mi indokolja a postafiók bérleti díj emelésének 60%-os mértékét? Kérem, hogy a költségelemeket részletesen jelenítsék meg!*”,

146. A kérelmező előadása szerint az eljárás során azt hangsúlyozta, hogy nem áll rendelkezésre megfelelő költségelemzés, az adatkérő végzésből pedig nem következett annak szükségessége, hogy ilyen költségszámítást készítsen. E körben hangsúlyozta, hogy a bizonyítási terhet nem lehet megfordítani a jogsértés bizonyítása a GVH-t terheli.
147. Az eljáró versenytanács e körben egyetértett a második Végzés azon megállapításaival, mely ellentmondásosként értékelte a kérelmező 2013. szeptember 4-én kelt, Vj/57-006/2013. sz.²⁵. és a 2015. február 3-án tartott ügyfélmeghallgatáson előadottakat²⁶ a kérelmező 2015. augusztus 3-án kelt, Vj/57-109/2013. sz. beadványában az eljáró versenytanács előzetes álláspontjára tett észrevételei során tett vállalásokkal, hogy az iparágban használatos nemzetközi standard-eknek megfelelő önköltségszámítást végez, és kimutatja a postafiók bérleti szolgáltatás tényleges költségeit. A kérelmező 2015. szeptember 4-én kelt, Vj/57-116/2013. számú beadványával benyújtotta az alternatív önköltségszámítási modellt és a modell kapcsán könyvvizsgáló által készített szakértői jelentést, holott korábbi beadványaiban azt állította ilyen elemzést nem tud beadni.
148. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint a bizonyítási terhet a GVH a kérelmezőre nem hárította át, a kérelmező összemossa a bizonyítási teher kérdést azzal, hogy az kérelmezőnek az eljárás során tett nyilatkozatainak valósnak és teljes körűnek kell lennie. E körben hangsúlyozza tehát az eljáró versenytanács, hogy a kérelmezőnek nem azt rója fel, hogy az eljárás mely szakaszában nyújtotta be a költségszámítást, hanem azt, hogy korábban azt nyilatkozta²⁷, hogy ilyen költségszámítás benyújtására nem képes. Egyebekben az ártatlanság vélelmének sérelmével kapcsolatos álláspontját az eljárás versenytanács jelen végzés IV.2. pontjában fejtette ki.

V.3.3. A költségfelosztás módszertanára vonatkozó adatszolgáltatások

149. A költségfelosztás módszertanára vonatkozóan a GVH alapvetően azt kifogásolta, hogy
- a. a Vj/57-063/2013. számú adatkérés 3. pontjában kértek ellenére Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatás nem adott pontos választ a [Üzleti titok]tétel 2013. évi értékének pontos tartalmára vonatkozóan, illetve nem tartalmazta az összeg részletes számításának ismertetését, erre pusztán a 2015. február 3-ai ügyfélmeghallgatáson került sor,
 - b. a kérelmező a Vj/57-30/2013. sz. és Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatásai közötti, a [Üzleti titok]tétellel kapcsolatos számításra és módszertanra vonatkozó ellentmondások tisztázásra irányuló kérdésekre a választ csak többszöri visszakérdezést követően adta meg (Vj/57-63/2013. sz. adatkérés és Vj/57-70/2013. sz. adatkérések, és 2015. február 3-ai ügyfélmeghallgatás) és a Vj/57-73/2013 sz.

²⁵ „Magyar Posta Zrt.-re a jelenleg hatályos és az ezt megelőző jogszabályok is a teljesen felosztott költségek módszerét írják/írták elő az árak megállapításának ellenőrzése céljából. Ebből következően a Magyar Posta Zrt. nem rendelkezik LRAIC módszertanon alapuló költségfelosztással, s ez utólagosan sem állítható elő tekintettel arra, hogy ez a jövőbeli/előremutató céllal készül.”

²⁶ „[Üzleti titok]”

²⁷ „Magyar Posta Zrt.-re a jelenleg hatályos és az ezt megelőző jogszabályok is a teljesen felosztott költségek módszerét írják/írták elő az árak megállapításának ellenőrzése céljából. Ebből következően a Magyar Posta Zrt. nem rendelkezik LRAIC módszertanon alapuló költségfelosztással, s ez utólagosan sem állítható elő tekintettel arra, hogy ez a jövőbeli/előremutató céllal készül.” (Vj/57-6/2013.)

„[Üzleti titok]”

adatszolgáltatásában az ellentmondás tisztázására elégtelen magyarázatot adott. A Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatásban megadott, a [Üzleti titok]kézbesítésre vonatkozó számítás és módszertan kapcsán közölte, hogy a megadott adatok csak tájékoztató jellegűek és szemléltetés célját szolgálta, és e körben hivatkozott arra is, hogy mindez azért történt, mert „[Üzleti titok]”. Ugyanakkor a kérelmező annak indokát nem adta meg, hogy a 2013-as adatok kapcsán akár még értelmezhető „tájékoztatás jellegű” információk hogyan viszonyulnak ahhoz a tényhez, hogy a 2014. január 28-án kelt, Vj/57-8/2013. sz. végzésben feltett kérdés²⁸ nemcsak a 2013-as, hanem a 2011-2012. évekre vonatkozó számítás módszertanára vonatkozott. E körben nyilvánvaló és a versenytanács osztja az eljárási bírságot kiszabó végzés azon álláspontját, hogy a vizsgáló alappal juthatott arra a következtetésre, hogy a 2011-2012. tényadatokra vonatkozó kérdésre a kérelmező nem tájékoztató jellegű válaszokat ad.

150. A kérelmező fellebbezésében a fentiek szerint tévesen utal arra, hogy a GVH azt kifogásolta, hogy a 2013. évvel kapcsolatosan volt probléma, hogy csak becsült adatokat adott meg a Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatásában, erre a kérelmező helytelenül hivatkozik. A probléma azzal volt, hogy a kérelmező nem jelezte, hogy a tényadatokra és a számítás módszertanára vonatkozó kérdésre a 2011-2012. adatok kapcsán, hogy azok tájékoztató jellegűek lennének, hanem úgy állította be mintha azok – ahogy a kérdés is szól – tényadatok és azok számításának tényleges, valódi menete lennének.
151. Jelzi az eljáró versenytanács, hogy a kérelmező fellebbezésében a Vj/57-6/2013. sz. adatszolgáltatásra vonatkozó hivatkozások nem relevánsak, figyelemmel arra, hogy a vizsgálók az eljárási bírságot kiszabó végzésükben a Vj/57-30/2013. és Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatások kapcsán fedeztek fel ellentmondást.
152. A kérelmezőnek továbbá irreleváns a Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatásának *Kalkulált 2013* elnevezésű adatsor benyújtásával kapcsolatos fejtegetése, figyelemmel arra, hogy az eljárási bírságot kiszabó végzés ezt nem kifogásolta.
153. A Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatásában – a fellebbezésben foglaltakkal ellentétben – nem válaszolta meg tartalmilag az adatkérés 3. és 4. pontjait, mivel sem a módszertant, sem a 2013. évi tényadat részletes számítását nem mutatta be. A 4. kérdés kapcsán pedig ténylegesen nem a feltett kérdésre válaszolt, hanem a 2013-as előzetes és tényleges költségkalkuláció közötti eltérést fejti ki, ahogy arra az eljárási bírságot kiszabó végzés az eljáró versenytanács szerint is helyesen mutat rá.
154. A Vj/57-73/2013. sz. adatszolgáltatással kapcsolatban a kérelmező úgy nyilatkozik, hogy a 3-4. pontban benyújtották „*a vizsgálók által immár pontosan megnevezett kért adatot*”. Ez a nyilatkozat félrevezetően arra utal, hogy az eredeti kérdések pontatlanok voltak, és ezért más információt nyújtott be a kérelmező, mint amire a kérdések irányultak. A korábbi adatkérő végzésben kérdések valójában pontosan hivatkoztak a korábban benyújtott adatokra, és egyértelműen fogalmaztak, amikor „*a feltüntetett összeg részletes számítását*”

²⁸ Mutassa be a 2013. 09. 04-én kelt adatszolgáltatáshoz csatolt mellékletben (VJ-57-2013-MP_válaszok_melléklet_2013aug.xls fájl „10-11” munkalapja) ismertetett számviteli költségfelosztás kapcsán a [Üzleti titok]elnevezésű tétel pontos tartalmát, illetve a feltüntetett összeg részletes számítását a 2011-2013. évekre (tényadatokra) vonatkozóan!

(3. kérdés), illetve a szó szerint idézett nyilatkozatok közötti ellentmondás feloldására (4. kérdés a-e) pont) hívták fel a kérelmezőt. E kérdések nyilvánvalóan nem válaszolhatók meg rövid, általános megállapításokkal.

155. Fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy a kérelmező a vizsgálók eljárási bírságot kiszabó végzésében a költségfelosztás módszertanára vonatkozóan bemutatott tényállást érdemben nem tudta cáfolni, azokat az eljáró versenytanács megalapozottnak tekinti.

V.3.4. A fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatások kapcsán felhozott érvek

156. A GVH a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatás kapcsán az alábbiakban ismertetteket kifogásolta:

- a) a kérelmező Vj/57-30/2013. sz. válaszában a Vj/57-008/2013. számú kérdés vonatkozásában²⁹ tényszerűen megállapítható, hogy csak a kérdés arra a részére válaszolt, hogy mi az oka annak, hogy egyes bérlők csak a minimum díj alatt fizetnek. Arra vonatkozóan a vizsgálók nem kaptak választ viszont, hogy egyes bérlők miért fizetik a minimum ár többszörösét. Az eljáró versenytanács megjegyzi, hogy a kérelmező ezen, minden indokolást nélkülöző hiányos magatartása már önmagában okot adott az eljárási bírság kiszabására,
- b) a kérelmező Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatásában a postafiók bérleti szolgáltatásból származó 2013. árbevételét az adatszolgáltatás 11. pontjában megadta (1.083.445.000 Ft). Ugyanakkor ezen adatszolgáltatás 14. pontjában csatolt „[Üzleti titok]2011_12_13.xsl” táblázatban a 11. pontban szereplő adattól eltérő, azzal ellentétes, becsült adatot adott meg, az eltérés okát nem magyarázva. A GVH ezzel szemben a Vj/57-41/2013. számú végzésben visszakérdezett az ellentmondásra, melyre a kérelmező annyiban reagált, hogy a „[Üzleti titok]_2011_12_13.xsl” táblázatban szereplő adatok becslést tartalmaznak. A vizsgálók az ellentmondás háttérével kapcsolatosan arra a következtetésre jutottak, hogy a kérelmező egy korábbi adatszolgáltatásban benyújtott (Vj/57-008/2013. sz. adatszolgáltatás 14. kérdésre adott válasz) nyújtották be ismételt, nem frissítve e táblázatot a 11. pontban közölt adattal,
- c) a fiókbérleti szolgáltatás nettó átlagára kapcsán a Vj/57-30/2013. számú adatszolgáltatás nyomán a vizsgálók számításokat végeztek. [Üzleti titok] A kérelmező Vj/57-43/2013. számú adatszolgáltatása nem szolgált magyarázattal a vizsgálók által végzett számítás ezen ellentmondásra. A kérelmező Vj/57-43/2013. sz. adatszolgáltatásában a vizsgálók átlagár-számítás módszertani hibáira utaló torzítások kapcsán tett megjegyzéseket, melyek szerint az átlagár számítás tartalmazza az eltérő díjú fő- és alfiókbérlők számát és a ki- és beszállítást igénybevevők számát, a bevétel a többlétszolgáltatások díját is tartalmazhatja, illetve az adatok az egy hónapnál rövidebb időszakra bérlők adatait (töredékadatok) is tartalmazhatják). A kérelmező észrevételeire a

²⁹ A 2013. 09. 04-én kelt adatszolgáltatáshoz csatolt melléklet (VJ-57-2013-MP_válaszok_melléklet_2013aug.xls fájl „9” munkalapja) szerint egyes fiókbérlők a minimum díj alatti bérleti díjat fizetnek, más bérlők pedig a minimum díj többszörösét fizetik. Ismertessék mindkét esetben ennek okait!

vizsgálók a Vj/57-52/2013. sz. végzésben további kérdéseket tettek fel,³⁰ mely kérdésre érdemben a mai napig nem kapott a GVH választ. Így a minimumdíjak és az átlagárak közötti ellentmondást nem sikerült tisztázni a kérelmezőnek, a GVH visszakérdezését követő Vj/57-57/2013. számú, Vj/57-67/2013. számú adatszolgáltatásaiban sem,

- d) a Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatásról önmagában megállapítható, hogy hiányos, hiszen a Vj/57-52/2013. sz. végzésben feltett kérdés b) pontjára nem adta meg a ki- és beszállítást igénybe vevő ügyfelek számára biztosított postafiókok számát erre csak a Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatásban került sor,
- e) a Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 7. a) pontjában megadott, a táblázat oszlopcímeiben a postafiókok számaként megjelölt adatok a 2013. év vonatkozásában eltértek a Vj/57-43/2013. sz. adatszolgáltatás 5. pontjában, illetve a Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatás 8. pontjaiban benyújtott adatoktól. Az ellentmondásra a kérelmező Vj/57-71/2013. sz. végzésben feltett visszakérdezésre adott Vj/57-72/2013. sz. adatszolgáltatásában nem tudott a vizsgálók által elfogadható magyarázatot adni,
- f) a Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 7 a) pontjában megadott a táblázat oszlopcímében szereplő kapcsolódó szolgáltatást igénybe vevő ügyfelek arányként megjelölt adatok félrevezetőek voltak, a kérelmező a valós adatokat csak a Vj/57-71/2013. sz. végzésben feltett visszakérdezésre adott Vj/57-72/2013. sz. adatszolgáltatásában nyújtotta be.

157. A kérelmező által a fellebbezésben előadottak, - melyek bemutatják, hogy a Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatásban milyen adatokat nyújtott be a kérelmező - érdemben nem cáfolják és nem is adnak választ arra, hogy ebben az adatszolgáltatásban az adatkérő végzés azon kérdésére, hogy mi az oka annak, hogy egyes bérlők minimum díj többszörösét fizetik, miért nem válaszolt. A kérelmező e körben hivatkozott az adatszolgáltatás 5. pontjára, ugyanakkor ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy a kérdés arra irányult, hogy a fiókbérleti szerződések megkötése során a bérleti díj milyen folyamat során alakul ki. A kérelmező válasza pedig a minimum díj feletti árak esetén alkalmazandó díjemeléssel elvárásról való eltérésre vonatkozik, mely egyértelműen nem válasz azon kérdésre, hogy egyes bérlők miért minimum díj többszörösét fizetik.

158. A kérelmező ugyanezen adatszolgáltatásának 11. és 13. pontjaiban foglalt nyilatkozatokkal kapcsolatban is tesz tisztázó megállapításokat, azonban a vizsgálók eljárási bírságot kiszabó végzése ezen nyilatkozatok között nem állapított meg ellentmondást. Ellentmondás a végzés szerint a 11. pont és a 14. ponthoz benyújtott melléklet között van, amire a fellebbezés egyáltalán nem reagál. A kérelmezőnek egyértelműen jeleznie kellett volna, hogy 14. pontjában megadott költség adatok esetén miért becsült adatokat ad meg, ha a 11. pontban benyújtott árbevételi adata vonatkozóan már végleges adattal bír.

³⁰ A fiókbérleti szolgáltatás darabszámára vonatkozóan 2014. 03. 11-én, illetve 2014. 07. 03-án kelt adatszolgáltatásaikban benyújtott adatok tekintetében nyilatkozzanak arról, hogy a 2011-2013. évek során:

- c. mennyi volt az egyes többletszolgáltatásokat (e-érkezés, e-kézbesítés, stb.) igénybevevők száma vagy aránya az összes fiókbérlőhöz viszonyítva (szolgáltatásonként külön-külön);
- d. mennyi volt a ki- és beszállítást igénybe vevő ügyfelek számára biztosított postafiókok száma!

159. A kérelmező a Vj/57-043/2013. sz. adatszolgáltatás kapcsán arra hivatkozik, hogy a vizsgálók nem bocsátották rendelkezésére, hogy miként jutottak arra, hogy a havi átlagár a havi minimumár értéke alatt van. Ugyanakkor ebben az adatszolgáltatásban a kérelmező kifejtette, hogy miért nem ért egyet a vizsgálók által végzett számítással. E körben tehát nehezen elképzelhető, hogy a kérelmező ne jött volna rá, hogy a kérdéses számítás („*a benyújtott árbevételi és értékesítési adatok alapján az egy hónapra eső nettó átlagár*”) valójában egy egyszerű osztás, amely ugyanazon adatkérés 1-3. pontjaiban megjelölt árbevételi és értékesítési adatok felhasználásával hajtható végre. A számítás menete tehát nem lehetett kérdéses, az adatok forrása pedig a kérdés kontextusa (illetve a benyújtott adatok ismerete) alapján meghatározható volt. Megjegyzendő, hogy a kérelmezőnek megvolt a lehetősége a kérdés pontosítását kérni, vagy válaszában jelezni az esetleges értelmezési bizonytalanságot az adatszolgáltatási határidő lejártát megelőzően; e körben a vizsgálók joggal feltételezheték, hogy visszakérdezés hiányában a kérelmező számára a feltett kérdések egyértelműek. E körben hivatkozik az eljáró versenytanács a bírói gyakorlatra, mely szerint ha a kérelmező maga nem jelzi a hatóság felé, hogy az adatszolgáltatásra felhívó végzéssel értelmezési problémái vannak és a kért adatot szolgáltatja, úgy a hatóságnak nincs további hiánypótlási kötelezettsége.³¹
160. A kérelmező előadta, hogy a Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatásában jelezte, hogy a 2013. február 18-án kelt adatszolgáltatásának 5. pontjában szereplő táblázat fejlécében téves szöveg szerepel. A vizsgálók eljárási bírságot kiszabó végzése azonban ezt az ellentmondást nem említette, figyelemmel arra, hogy az tisztázható volt. A kérelmező azonban arra nem reagált, hogy minimumdíjak és az átlagárak közötti ellentmondás tisztázására miért nem adott érdemi választ, illetve, hogy a Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatás 7. a) pontja kapcsán benyújtott adatok miért térnek el a Vj/57-43/2013. sz. adatszolgáltatás 5. pontjában, illetve a Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatás 8. pontjaiban benyújtott adatoktól.
161. Fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy a kérelmező a vizsgálók eljárási bírságot kiszabó végzésében a fiókbérleti szolgáltatási forgalmi adataira vonatkozóan bemutatott tényállást érdemben nem tudta cáfolni, azokat az eljáró versenytanács megalapozottnak tekinti.

V.4. Az eljárási bírság jogalapja

162. A Tptv. 61 §-a négy jogalapot nevez meg, mely miatt az eljárási bírság kiszabható: az eljárás elhúzására irányuló valamint az eredményező magatartások, illetve a valós tényállás megghiúsítására irányuló, illetve azt eredményező magatartások.
163. Előljáróban a versenytanács leszögezi, hogy – bár a fellebbezésében a kérelmező mind a négy jogalap kapcsán említette, hogy a kérelmező nem tanúsított eljárásjogi szabálysértés– a vizsgáló az eljárási bírságot a kérelmező eljárás elhúzását eredményező, valamint a valós tényállás megghiúsítására irányuló magatartása miatt szabta ki.

A második végzés módosítása

164. A vizsgáló a második Végzés indokolásának 25. oldala III.2.3 pontja esetében az eljárás elhúzásának indokolása kapcsán a mondat első felében a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi

³¹ Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 39.Kpk.45.272/2014/12. sz. végzés

adataira vonatkozó adatszolgáltatásokat idézte, ezért a versenytanács a második Végzést rendelkező részben írtak szerint módosította.

Eljárás elhúzódása

165. Az eljáró versenytanács – az alábbiak szerint – egyetért a vizsgálók eljárási bírságot kiszabó végzésében foglalt azon következtetéssel, hogy az árazáskor figyelembevett tényezőkre, a megfelelő költségszámítás elkészíthetőségére és a költségfelosztás módszertanára és a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatásokkal összefüggésben tanúsított kérelmezői magatartások az eljárás elhúzóadását eredményezték.

166. Mint azt a Tpvt. 61. §-ának (1) bekezdése szerinti bírság tekintetében a bíróság már több alkalommal megállapította, amennyiben a magatartás következtében megvalósul az eljárás elhúzódása, az eljárási bírság kiszabható, függetlenül attól, hogy az adott magatartás, az ügyfél szándéka ténylegesen az eljárás elhúzására irányult-e.³² E tekintetben közömbös tehát az, hogy az eljárás alá vontnak érdekében állt-e az eljárás elhúzása, illetve, hogy az eljárás alá vontat annak során milyen szándék vezette. A GVH-nak a megbírságolt magatartása és az eljárás elhúzódása mint eredmény közötti ok-okozati összefüggést szükséges bizonyítania.

167. A vizsgálók végzése e körben helyesen és minden részletre kiterjedően mutat rá arra, hogy a kérelmező

- a. az árazáskor figyelembe vett tényezők tisztázása érdekében a kérelmező magatartása nyomán került sor a Vj/57-63/2013. sz. végzés 2. kérdésének feltételére, Vj/57-069/2013. sz. jegyzőkönyvben rögzített ügyfélmeghallgatásra, a Vj/57-70/2013. sz. adatkérő végzés 1-2. kérdésének feltételére
- b. a megfelelő költségszámítás elkészíthetőségére vonatkozó nyilatkozatok megváltoztatása (Isd Vj/57-006/2013. adatszolgáltatás 12. pont és 2015. február 3-ai ügyfélmeghallgatás összevetve a Vj/57-109/2013. sz. nyilatkozattal) miatt az eljárás lefolytatása hátráltatva volt, illetve a vizsgáló a kérelmező költségszámítás elkészíthetőségével kapcsolatos korábbi nyilatkozatai miatt elvégezte a jelentős többleterőforrást és időt igénylő számviteli szeparációs kimutatás versenyjogi elemzését,
- c. a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó információk tisztázása érdekében a kérelmező magatartása nyomán került sor a Vj/57-041/2013. sz. adatkérő végzés 4. pontjában szereplő kérdés valamint, Vj/57-052/2013. sz. végzés 7. pontjában szereplő kérdés feltételére, Vj/57-071/2013. sz. visszakérdezésre,
- d. a költségfelosztás módszertanának tisztázása érdekében a kérelmező magatartása nyomán került sor a Vj/57-063/2013. sz. végzés 3. és 4. pontjában szereplő kérdés feltételére (különös tekintettel az e) pontra), Vj/57-069/2013. sz. jegyzőkönyvben rögzített ügyfélmeghallgatásra, és a Vj/57-070/2013. sz. végzés 3. és 4. kérdésének feltételére, mely kérelmezői magatartása az eljárás elhúzását eredményezte.

168. Az előző pontban ismertetett alapján megállapítható, hogy a kérelmező magatartása az eljárás elhúzóadását eredményezte, mivel e magatartás folytán az eljárás lefolytatásához

³² Lásd például a Fővárosi Törvényszék 7.Kpk.45.029/2010/4., 7.Kpk.45.059/2010/2., 2.Kpk.45.036/2009/8. és 11.Kpk.45.811/2009/4. számú végzéseit.

szükséges adatok, információk nem álltak teljes körűen – valós, igaz, pontos módon – a GVH rendelkezésére. Az eljárási bírságot kiszabó végzés helyesen fejtí ki, hogy a kérelmező magatartása folytán a GVH részéről a tényállás tisztázásához szükséges adatok, információk beszerzése végett újabb, illetve ismételt eljárási cselekmények (ügyféli adatkérések és meghallgatás), valamint további vizsgálati munka (az adatok, nyilatkozatok összevetése, értelmezése, az ellentmondások okainak feltárása és elemző tevékenység) elvégzése váltak szükségessé. Ezért a kérelmező magatartása és az eljárás elhúzódása közötti ok-okozati összefüggés egyértelműen fennáll. E körben az eljáró versenytanács egyetértett a vizsgálói végzéssel abban is, hogy jelen esetben ugyanakkor az eljárás elhúzódását nem önmagában egyes kötelezések teljesítésének az elmulasztása eredményezte, hanem az is, hogy a kérelmező által szolgáltatott egyes, ellentmondásos, illetve pontatlan adatok, nyilatkozatok – visszakerdezés hiányában – nem voltak alkalmasak a tényállás megállapítására.

169. Az eljáró versenytanács aláhúzza, hogy az eljárás elhúzódását eredményező magatartás értékelését nem befolyásolja, hogy a vizsgálok párhuzamosan több eljárási cselekményt is végeznek, illetve egy adatszolgáltatási felhívásuk a tényállás több elemének a tisztázását is szolgálja, ez a kérelmező magatartását nem menti ki, mivel a vizsgálokat terhelő utólagos tényállás feltárási kötelezettség ennek hiányában kisebb mértékű lett volna.
170. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint egy túlzó árazással kapcsolatos vizsgálat során, mint amilyen jelen versenyfelügyeleti eljárás az árképzésre vonatkozó tényezők, a költségelosztás módszertanára, és az eljárás tárgyát képző szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó információk teljes körű feltárása nem megkérdőjelezhető módon nélkülözhetetlen a releváns tényállás felderítéséhez. Hasonlóképp igaz ez a vizsgált magatartás versenyjogi értékelésére alkalmas költségszámítás benyújtásának lehetőségével kapcsolatos nyilatkozatokra is, hiszen a vizsgálati szakban e körben korábban tett nyilatkozatok alapján³³ a vizsgálat a számviteli szeparációs kimutatások elemzésére fókuszált, – tévesesen meghatározva a vizsgálat irányát – mely jelentős időigénnyel járt.
171. A kérelmező beadványában előadta, hogy az egyes adatszolgáltatásokat mennyi idő alatt válaszolta meg, valamint azt, hogy GVH vizsgálati cselekményei között ennél lényegesen több idő telt el rendszerint. Kifejtette a GVH kezdeti eljárási lépései 3-4 hónapot vettek igénybe.
172. Az eljáró versenytanács nem osztja azt a kérelmezői álláspontot, hogy a GVH kezdeti lépései 3-4 hónapot vettek igényébe annak ellenére, és hogy a kérelmező részletes magyarázatokkal látta el adatszolgáltatását, melyet külön elemezni nem volt szükséges. A kérelmező ezen állítását cáfolják a jelen végzés tényállás részében bemutatottak, mely szerint a vizsgáloknak számos alkalommal kellett a kérelmezőtől visszakerdezni (a kérdések megfogalmazása is utal arra több esetben)³⁴, nyilatkozatai ellentmondásaira rámutatni, egyes kérdésköröket ismételtelen körbejárni, mely korántsem annak bizonyítéka, hogy a kérelmező egyértelmű adatszolgáltatásokat nyújtott be. Az adatszolgáltatásokkal kapcsolatos problémák azok feldolgozásához szükséges időt is jelentősen megnövelték. E körben hivatkozik az eljáró versenytanács a bírói gyakorlatra, mely szerint a második Végzés jogszerűségének megítélése szempontjából irreleváns, hogy a felek (beleértve a GVH-t is) által elvégzett munka mennyisége:

³³ Vj/57-006/2013. sz. adatszolgáltatás 12. pontja és a 2015. február 3-án tartott ügyfélmeghallgatásról készült jegyzőkönyv

³⁴ ismételtelen nyilatkozzon, oldja fel az ellentmondást stb.

„A bíróság e körben elsősorban arra mutat rá, hogy a kérelmezővel szemben a kérelmező árázásának vizsgálata érdekében folytatott komplex eljárás a hatóság részéről sokrétű adatkérését és közgazdasági elemzések elvégzését, a kérelmező részéről pedig az adatkérésnek megfelelő pontos és teljes körű adatszolgáltatást tett szükségessé. Önmagában azonban a felek által elvégzett munka mennyisége – a felülvizsgálni kért végzés meghozataláig meghozott 18 adatkérő végzés mintegy 300 kérdést tartalmazott a támadott végzés jogszerűségének megítélése szempontjából irreleváns.”³⁵

173. Kifogásolta a kérelmező, hogy a vizsgáló a megismételt eljárása csaknem fél évet vett igénybe. Az eljáró versenytanács szerint sem a Tpv. sem a Ket. rendelkezései nem tartalmaznak pontos határidőt a megismételt eljárás lefolytatására és e körben a versenytanács végzése sem adott iránymutatást, így a kérelmező kifogása nem foghat helyt.

Tényállás feltárásának megghiúsítására irányultság kapcsán felhozott érvek

174. Az eljáró versenytanács osztja az eljárási bírságot kiszabó végzés azon következtetését, hogy az árázaskor figyelembevett tényezőkre, megfelelő költségszámítás elkészíthetőségére vonatkozó nyilatkozatokra, a költségelosztás módszertanára és a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatásokkal összefüggésben tanúsított kérelmezői magatartás a valós tényállás feltárásnak megghiúsítására irányult.

175. Az eljáró versenytanács szerint olyan esetben, amikor a kérelmező a versenyfelügyeleti eljárásban hiányos, illetve egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tesz,³⁶ és csak azt követően egészíti ki a korábban tett nyilatkozatát a tényállás teljes körű feltárásához szükséges adatokkal, hogy a hatóság „szembesíti” a későbbi tett nyilatkozata alapján felfedett ellentmondással, az ügyfél nem hivatkozhat alappal arra, hogy a válaszádkor együttműködően, legjobb tudomása szerint járt el.

176. E körben az eljáró versenytanács hangsúlyozza, hogy az a körülmény, hogy a hatóság az eljárás alá vont által szolgáltatott adatok ütköztetésével vagy akár más forrásból származó adatokra alapozva utóbb feltárja a korábbi adatszolgáltatás hiányosságát (valamely információ elhallgatását), a kérelmező jogsértését nem menti ki. Az eljáró versenytanács a kérelmező fellebbezésének elbírálása során is irányadónak tartja azon bírói gyakorlatot, hogy ha a vizsgálat szempontjából az eljárás alá vont vállalkozás akár egyetlen kulcsfontosságú információt elhallgat a tényállás tisztázását veszélyezteti.³⁷

177. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint a vizsgálok helyesen mutattak rá arra, hogy a kérelmező magatartása a valós tényállás feltárásnak megghiúsítására irányult és a kérelmező e körében előadott, és az egyes témaköröknél részletesen elutasított érvei sem cáfolták meg az alábbiak szerint:

- a. az árázaskor figyelembe vett tényezőkkel kapcsolatos, 2014. november 14 előtt tett nyilatkozatait az eljárás során érdemben megváltoztatta és az ellentmondás feloldására alkalmas magyarázattal nem szolgál későbbi adatszolgáltatása (Vj/57-67/2013. sz. adatszolgáltatás és az ügyfélmeghallgatás során sem), miközben a

³⁵ Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.44.841/2013/11. sz. végzés

³⁶ lásd Főv. Bír. 2.Kpk.45.465/2010/7. sz. végzés és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.44.841/2013/11. sz. végzés

³⁷ Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.44.841/2013/11. sz. végzés

kérelmezőnek nyilvánvalóan tudomása volt arra, hogy ezen információk valósághű feltárása a magatartás versenyjogi értékelése szempontjából kiemelkedő jelentőségű,

- b. a költségfelosztás módszertanára vonatkozó adatszolgáltatások kapcsán pontatlan, hiányos és nem helytálló adatokat szolgáltatott, különösen a legnagyobb költségterhelésre [Üzleti titok]vonatkozó adatok nem voltak ellenőrizhetők azok ellentmondásossága miatt, illetve, hogy az e körben szolgáltatott adatokról – kifejezett rákérdezés után – úgy nyilatkozott, hogy korábbi válasza tájékoztató jellegű volt, illetve az ellentmondások tisztázására és a 2013. évi tényadatok szolgáltatására irányuló kérdéseket is csak többszöri felszólításra teljesítette,
- c. a kérelmező a fiókbérleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozóan hiányos (a Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás minimum ár többszörösének fizetésére vonatkozó okok, Vj/57-57/2013. sz. adatszolgáltatásban a ki- és beszállítást igénybevevő ügyfelek számára biztosított postafiókok száma), ellentmondásos (a Vj/57-30/2013. sz. adatszolgáltatás 11. és 14. pontjában megadott adatok, Vj/57-57/2013- sz. adatszolgáltatásban a többletszolgáltatásokat igénybevevők arányszáma és a postafiókok számaként megjelölt 2013-as adatok) adatszolgáltatásokat nyújtott be. Azon számítás kapcsán, hogy az [Üzleti titok] nem adott érdemi választ,
- d. a megfelelő költségszámítás elkészíthetősége kapcsán az eljáró versenytanács kiemeli, hogy önmagában a kérelmező azon magatartása, hogy a versenyjogi értékelésre alkalmas költségszámítás elkészíthetősége vonatkozásában nyilatkozatát érdemben megváltoztatta az eljárási bíróság a valós tényállás megghiúsítására irányultság miatt kiszabható lett volna a vonatkozó bírói gyakorlat értelmében.³⁸ Téves a kérelmező azon érvelése, hogy a költségelemzés benyújtása a védekezéshez való joga gyakorlása körében történt. Ezen kérelmezői érvelés pusztán akkor foghatna helyt, ha az eljárás egy korábbi szakaszában – éppen a valós tényállás feltárása körében releváns információról, a versenyjogi értékelésre alkalmas költségszámítás elkészíthetősége vonatkozóan – nem állított volna mást. A védekezési jog gyakorlása kapcsán is felhívja az eljáró versenytanács a kérelmező figyelmét a Ket. 6 §-ának (1) bekezdésében foglalt³⁹ jóhiszemű eljárás követelményére, melyben az eljáró versenytanács szerint nem fér bele, hogy a kérelmező nyilatkozatait a vizsgálat irányát meghatározó információ vonatkozásában az eljárás során érdemben megváltoztatja.

178. Az eljáró versenytanács – összhangban a második Végzés megállapításaival – itt emeli ki, hogy a kérelmezőnek, mint az érintett piac professzionális szereplőjének szintén tisztában kellett lennie a GVH által folytatott vizsgálatban kért adatok természetével, tényállásbeli relevanciájával és a téves adatok közlésének következményével; ennek ellenére többször hiányos, pontatlan, ellentmondásos adatokat bocsátott a GVH rendelkezésére, mely ellentmondások feloldására az eljárásban önkéntesen nem került sor, pusztán a vizsgálat többszöri visszakérdezésére. Ahhoz, hogy a GVH a kérelmező jelen eljárásban vizsgálat

³⁸ lsd Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.44.841/2013/11. sz. végzés, FKMB 33. Kpk.45.954/2014/4. sz. végzése

³⁹ A közigazgatási hatósági eljárásban az ügyfél köteles jóhiszeműen eljárni.

magatartása kapcsán érdemben megalapozott döntést hozzon, pontos adatokra van szüksége, melyre a Ket. 50. § alapján kötelezettsége van és melyre a Tptv. 65. § (2) bekezdése is ügyféli kötelezettséget is megállapít, ennek nemteljesítése pedig eljárásjogi szankciót, az eljárási bírság kiszabását vonja maga után.

179. Összességében tehát megállapítható, hogy a vizsgálók az eljárási bírságot kiszabó végzésben helyes állapították meg és a kérelmező fellebbezésében előadottak sem cáfolták, hogy a kérelmező az árazáskor figyelembe vett tényezőkre, a költségfelosztás módszertanára és a megfelelő költségszámítás elkészíthetőségére a fiókberleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó adatszolgáltatásokkal összefüggésben tanúsított magatartásai a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányultak és egyúttal az eljárás elhúzását is eredményezték.

V.5. Az eljárási bírság kiszabásának kettős jogalapja

180. A GVH a Tptv. 61. §-ában foglalt több fordulat megvalósulása miatt is kiszabhat eljárási bírságot. A joggyakorlat szerint például a válaszadás adatszolgáltatásra kötelezett általi megtagadása egyaránt alkalmas az eljárás elhúzására és a valós tényállás feltárásának megghiúsítására.⁴⁰ Hasonlóképp, a bírói gyakorlat alapján az adatkérő végzésben foglalt kötelezés teljesítésének elmulasztása önmagában is alkalmas az eljárás elhúzására, a bizonyítási eljárás akadályozására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására, így megalapozza a bírság kiszabását.⁴¹

181. A fentiekre figyelemmel a bírói gyakorlat alapján⁴² jelen ügyben is megállapítható, hogy a kérelmező mulasztásának vonatkozásában mind a tényállás feltárásának megakadályozására irányultságra, mind az eljárás elhúzódsára irányultságra vonatkozó jogalap megáll.

V.6. Az eljárási bírság mértéke

182. A kérelmező az eljárási bírság összegszerűségét nem vitatta, ugyanakkor az eljáró versenytanács aláhúzza, hogy e körben egyetért a második Végzésben foglaltakkal a végzés indokolása e körben nem szorul kiegészítésre. Az árazáskor figyelembe vett tényezőkre, a megfelelő költségszámítás elkészíthetőségére, a költségfelosztás módszertanára és a fiókberleti szolgáltatás forgalmi adataira vonatkozó kérelmező nyilatkozatokkal kapcsolatos kérelmezői magatartást súlyos eljárási szabálysértésnek tartja, mert ezen információk nélkül a kérelmezői magatartás érdemi értékelésére nincs mód.

183. Emlékeztet a versenytanács arra, hogy a valós tényállás megghiúsítását eredményező és erre törekvő magatartások súlyát az adja, hogy a bizonyítás akadályozásával vagy – szélsőséges esetben – ellehetlenítésével a kötelezett vállalkozás kivonhatná magát a

⁴⁰ Föv. Bír. 2.Kpk. 45.980/2007/14. számú végzése (Vj/110/2007.), Föv. Bír. 2.Kpk.45465/2010/7. számú végzése (Vj/11/2009.), FKMB 35.Kpk.45.874/2013/8. számú végzése (Vj/23/2011.), FKMB 39.Kpk.45.272/2014/12. számú végzése (Vj/23/2011.), FKMB.34.Kpk.44.841/2013/11. számú végzése (Vj/50/2010.).FKMB 34.Kpk.46.151/2014/6. számú végzése (Vj/111/2013.).

⁴¹ Föv. Bír. 3.Kpk. 45.730/2011/2. számú végzése (Vj/11/2011.).

⁴² „Míndezek alapján jogszerűen állapította meg a kérelmezett, hogy a kérelmező magatartása a Tptv. 61.§ (1) bekezdésében rögzített mindkét fordulatot megvalósította, tekintettel arra, hogy másfél éven át elhallgatta a hatóság előtt, hogy ténylegesen, hogyan képezi a nagykereskedelmi listaárát. Fenti magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult továbbá az eljárás elhúzását eredményezte.” Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.44.841/2013/11.

potenciális érdemi szankció alól.⁴³ Az eljárás elhúzódását eredményező magatartás súlyát pedig az adja, hogy ezen magatartások további eljárási cselekmények elvégzésének szükségessége révén akadályozzák a GVH-t abban, hogy az érdemi döntését mielőbb meghozza.

184. A kérelmező felróhatósága kapcsán a vonatkozó bírói gyakorlattal összhangban az eljáró versenytanács megjegyzi, hogy a kérelmezőtől mint a piac professzionális szereplőjétől elvárható, hogy a gazdasági tevékenységét érintő pontos tényadatokkal tisztában legyen.⁴⁴
185. A bírság mértéke kapcsán az eljáró versenytanács megállapítja, hogy a vizsgáló a kiszabható bírság maximumának 2%-ban, 37 millió Ft-ban határozta meg a bírság mértékét, mely nem tekinthető eltúlzottnak.
186. A fentiekre tekintettel az eljáró versenytanács a Ket. 105.§-a (1) bekezdésének alkalmazásával a rendelkező rész szerint döntött.

VI.

Egyéb eljárási kérdések

187. A Tpv. 48. §-ának (1) bekezdése alapján az eljáró versenytanács döntéseit háromtagú vagy öttagú tanácsban hozza meg. A Tpv. 48. § (2) bekezdése szerint, ha e törvény eljáró versenytanácsot említ, azon az (1) bekezdésben meghatározott tanácsot kell érteni. Egyéb esetekben a vizsgáló vagy az eljáró versenytanács tagja egyedül is eljárhat.
188. A GVH hatásköre a Tpv. 45. §-án, illetékessége pedig a Tpv. 46. §-án alapul.
189. A végzéssel szembeni jogorvoslati jog a Ket. 98. §-ának (3) bekezdésén és a Tpv. 82. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. március 9.

Dr. Bara Zoltán s.k.
előadó versenytanács tag

Dudra Attila s.k.
versenytanács tag

dr. Kőhalmi Attila s.k.
versenytanács tag

Kiadmány hitelül:

Márkus Elvira

⁴³ FKMB 39.Kpk.45.272/2014/12. számú végzése (Vj/23/2011.).

⁴⁴ Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33. Kpk.46.136/2014/6.

